

"Dacă vor tăcea aceștia, pietrele vor striga."
(Mt. Evanghelic după Luca 19, 40)

CUVÂNTUL LEGIONAR

Periodic al Românilor naționaliști creștini

- în duhul NAȚIONAL CREȘTIN al lui Corneliu Zelea-Codreanu -

Anul XI Nr. 140 MARTIE 2015

Apare în **ULTIMA ZI a lunii**

2,5 lei

Director fondator: **NICADOR ZELEA-CODREANU**

Redactor-șef: **Nicoleta Codrin**

RELĂȚII CU PUBLICUL:

Marius Prichici OP 32, CP 157 București, tel.: 0746700117, e-mail: cuvantul-legionar@zelea-codreanu.com

SITE: www.zelea-codreanu.com

CUPRINS:

Editorial Va urma!

Actualitate Ce-ați pierdut din vedere
Ultimul copil al comerțului legionar

Atitudini Un rău necesar?

Tezaurul românesc de la Moscova

Presă legionară interbelică (XVII)

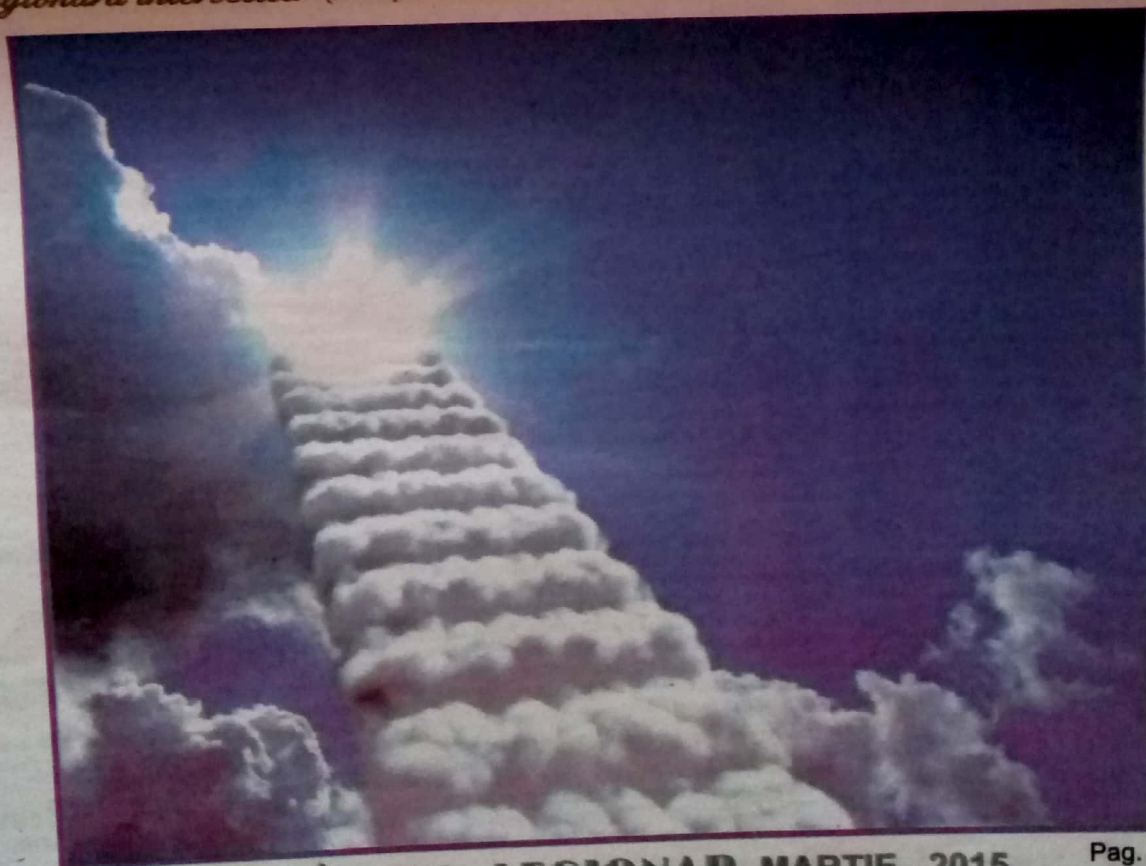
Diverse Otrava noastră zilnică

Cele mai cunoscute simboluri ale lumii

Moștenirea Codreanu (XIII)

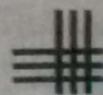
Spiritualitate Iudaizarea lumii

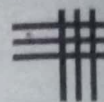
Concurs, Poșta Redacției

CUVÂNTUL LEGIONAR MARTIE 2015

Pag. 1

Editorial: VA URMA!

A CINCEA PRIGOANĂ

În urmă cu exact un an ne întrebam dacă începe "a cincea prigoană" în editorialul cu același titlu. Era vorba despre proiectul unei legi care să interzică explicit legionarismul, sub pedeapsa cu închisoarea.

Prima prigoană antilegionară a avut loc în laudata democrație interbelică: I. Gh. Duca promisesse bancherilor evrei. Finally exterminarea naționalismului românesc și a legionarilor, în schimbul aducerii liberalilor la putere. De altfel în perioada interbelică au existat mereu stări de asediu, cenzură, interdicții, arestări ilegale, abuzuri de tot felul contra legionarilor, inclusiv bătăi și asasinări. Studentul Virgil Teodorescu din Constanța a fost împușcat în spate fără somație de către jandarm pentru că-lipsea afișe legionare. Nota bene: era campanie electorală și Mișcarea participa oficial la alegeri!

A doua mare prigoană a avut loc în vremea lui Carol al II-lea Uciagașul. A fost "normă" pe fiecare județ: câte trei legionari reprezentativi împușcați. Au fost scoși noaptea din case și împușcați, iar trupurile neînsușite au fost lăsate trei zile în stradă. Școlarii au fost aduși să le privească pentru a-i îngrozi ca să nu devină legionari.

A treia prigoană a fost declanșată de gen. Antonescu, când zeci de mii de legionari au înfundat închisorile din cauza abaterilor grave ale noului șef de la principiile legionare.

A patra prigoană a fost cea mai cruntă și mai lungă (aproape jumătate de secol), sub comuniști, când floarea intelectualității românești.

A cincea pare-se că va începe în de asemeni laudata "democrație" "europeană". Pornită tot de un liberal și tot la cererea evreilor.

La inițiativa și cu "sprijinul" Comisiei Elie Wiesel grupul de senatori liberali în frunte cu Crin Antonescu a propus anul trecut un proiect de lege care să completeze cu interzicerea legionarismului ordonanța de urgență a guvernului din 2001 privind interzicerea organizațiilor cu caracter rasist, fascist și xenofob.

Proiectul a fost votat de Camera Senatului și urma să intre în dezbaterile Camerei Deputaților, ceea ce însă nu s-a mai produs pentru că politicienii au fost foarte ocupați: veneau alegerile locale, apoi vacanța parlamentară. A urmat campania prezidențială. Anul acesta, însă, proiectul legii antilegionare a revenit pe agenda de lucru a parlamentarilor. PE 10 MARTIE a ajuns la Camera Deputaților și va intra în dezbateri în perioada următoare.

ȘEFUL ÎNCHIPUIT

Probabil ar fi rămas neștiut faptul dacă dl. ȘERBAN SURU n-ar fi aflat și nu s-ar fi dus în cămașă verde la Parlament, făcând obiectul știrilor din seara de 10 martie a.c. la Digi 24, RTV, PROTV.

A declarat că el ar fi șeful Mișcării Legionare, continuator al lui Corneliu Zelea-Codreanu și AL LUI HORIA SIMA!

Continuator al Fondatorului DAR și al trădătorului, al distrugătorului dinăuntrul Mișcării?! Multăm fain, ajunge, s-au lămurit toți!

Bineînțeles că un liberal i-a și sărit în cap. "Continuator al celui care a patronat asasinările de la Jilava?"

Replica "șefului": "Dar dvs., liberalii, sunteți continuatorii liberalilor care în 1907 au tras în țărani?". Cu alte cuvinte: "Ei, și? suntem la fel!" Da, poate dl. Suru o fi la fel cu liberalii, în calitate de continuator al lui Sima... DAR SIMA NU ESTE CONTINUATORUL CĂPITANULUI!

MASACRUL NEPEDEPSIT de la Jilava de care amintesc mereu dușmanii (inclusiv în seara de 10 martie) îi DEOSEBEȘTE! Printre multe altele pe care le-am tot enumerat de-a lungul timpului. Îi care le-am tot enumerat de-a lungul timpului. Îi deosebesc principiile legionare! Asta preconiza Căpitanul, asasinarea dușmanilor?! Asta face un legionar, fuge de răspunderea propriilor fapte?! Nicadorii și Decemviri s-au predat de bună voie și și-au ispășit fapta, în vreme ce autorii asasinatelor de la Jilava au fugit de răspundere deși se aflau la putere (cu atât mai grav chiar). Mișcarea Legionară se diferențiază net de toate celelalte grupări politice tocmai prin concordanța între vorbă și

faptă în orice condiții, prin asumarea responsabilității. Apăruse ca reacție la politicianismul mincinos și corupt. Iar Sima nu numai că nu l-a pedepsit pe vinovați, ci a făcut un târg, un compromis oribil cu ministrul Justiției: Mișcarea renunța la urmărirea și judecarea restului asasinilor elitei legionare, în schimbul nepedepsirii autorilor masacrului de la Jilava!

S-a întrebat cineva în mod serios de ce Sima s-a opus deferirii justiției asasinilor de la Jilava?

(El însuși recunoaște în cartea "Era libertății...") Nu există decât un răspuns: ca să nu se afle că el dăduse ordinul (pentru a scăpa de doi martori ai trădărilor lui din prigoană, Moruzov și Vărfureanu)!

Se vorbește mereu despre asasinarea lui Iorga și Madgearu, masacrul de la Jilava, abuzurile Poliției Legionare. Scurta conducere a lui Sima a fost devastatoare pentru Mișcare și pentru imaginea ei.

Să nu uităm însă că SIMA A FOST DAT AFARĂ DIN LEGIUNE în 1953 de către Consiliul Legionar format din fruntașii legionari din tot exilul, din cauza "abaterilor grave de la morala și principiile legionare". Textual! Mă fac că nu știu ce reprezenta această ultimă "abateri" care a pus o bomboana pe colivă (coliva lui Sima ca legionar, nu doar ca șef).

După 25 de ani de la publicarea măturătorilor supraviețuitorilor elitei Căpitanului (Borșa, Papanace etc.), după deschiderea arhivelor, dar mai ales după retipărirea doctrinei legionare și a memoriilor lui Sima însuși, să te întinzi a fi legionar și să nu cunoști diferența între FAPTELE lui Corneliu Zelea-Codreanu și cele ale lui Horia Sima, este penibil! E jenant.

DI. Suru apare o dată la câțiva ani pe la câte un post de televiziune sau prin vreun ziar, cu o declarație oarecare, prilej cu care menționează că el ar fi "șeful mișcării". Și peste un timp oamenii, auzind periodic "Suru, șeful Mișcării", vor lua de bună tâmpenia.

Dar, mai ales, vor auzi "Sima, continuatorul Căpitanului", adică exact ceea ce vor și dușmanii Legiunii să se creadă: că legionarii erau totuna cu simiștii care omorau și fugeau!

Nu știu de ce d-lui Suru i se năzare din când în când că ar fi șeful Mișcării.

Conform DEX, termenul "mișcare" este definit ca "acțiune care antrenează un număr mare de oameni în sprijinul unei idei, al unui scop comun; acțiune (organizată) DE MASĂ cu caracter revendicativ". O persoană l-a văzut, într-adevăr, cu un grup de 4 oameni. Asta se petrecea la penultimul parastas de la Tâncăbești, când "șeful mișcării" organizase comemorarea Căpitanului. Cu patru oameni! În rest e mereu singur sau însoțit de dl. Lixeanu. Ce mișcare are, deci, dl. Suru?!

S-o fi gândit la modul figurat? Tot conform DEX, mișcarea poate fi definită și "indemn, impuls, imbold, pornire". Șeful "pornirii" legionare? Cum vine asta?!

Oricum, poate al celei simiste, nu legionare!! "Pornirea" simistă? Adică minciuna? Adică dorința de a fi la putere cu orice preț, orice compromis, ca Sima? Adică inițierea de acțiuni riscante în timp ce tu stai la adăpost (ca Sima la tentativa de revoluție din 3 sept. 1940)? Sau, poate, să faci un bastard cu soția camaradului care te găzduiește?! Pentru că astea au fost "pornirile" simiste.

Deci, șeful "indemnului" simist? Dar nici simiștii, împărțiți în câte sunt, nu-l recunosc ca șef... Treaba lor! Să revenim:

În calitate de șef - al propriei persoane - dl. Suru s-a prezentat la Parlament, să pună "lucrurile la punct". Ca și cum ar fi putut avea vreo discuție constructivă pe temă, mai ales îmbrăcat în cămașă verde. Ostentativ? Dar trebuia musai: cum altfel "dovedea" că e legionar? Era și mai bine dacă-și atârna un ecuson care să precizeze asta...

Bineînțeles că nici n-a avut vreun dialog care să lămurească lucrurile, și le-a lăsat un memoriu. Dar parlamentarii știau deja bine despre ce e vorba: despre Comisia Elie Wiesel și scaunul lor! Despre nimic altceva! Punct.

PROIECTUL LEGII ANTILEGIONARE PE SCURT

1. Descrierea situației actuale

"După decembrie 1989 mișcări, asociații sau partide politice și-au revendicat ideologia legionară și

desfășoară în spațiul public acțiuni de promovare a ideilor legionare."

În România două reglementări statuează specificul legionarismului ca parte din familia mișcărilor fasciste:

a. Legea 51/1991 privind siguranța națională a României menționează la art 3 lit h) acțiuni de inspirație legionară printre amenințările la adresa siguranței naționale:

b. Decizia nr. 1.709 din 09 martie 2012, adoptată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția I Civilă, în care se afirmă că "Mișcarea Legionară a fost în în care se afirmă că "Mișcarea Legionară a fost în esență organizație de tip paramilitar terorist, de orientare naționalist-fascistă, cu caracter mistic religios, violent anticomunist, dar, printre altele, și antisemit".

2. SCHIMBĂRI PRECONIZATE

- Includerea între simbolurile și organizațiile interzise, și a celor cu caracter fascist, LEGIONAR.

"Prin organizație cu caracter fascist, LEGIONAR, rasist sau xenofob se înțelege orice grup format din trei sau mai multe persoane care își desfășoară activitatea temporară sau permanent, în scopul promovării ideilor, concepțiilor sau doctrinei fasciste, LEGIONARE, rasiste sau xenofobe.

În această categorie pot fi incluse organizațiile cu SAU FĂRĂ personalitate juridică, partidele și mișcările politice, asociațiile și fundațiile, societățile comerciale, precum și orice alte persoane juridice care îndeplinesc cerințele prevăzute la prezenta literă".

- "Circumstanțierea faptelor care nu constituie infracțiune dacă sunt săvârșite în interesul artei sau științei, cercetării ori educației, numai dacă acest interes este exprimat în sensul protecției drepturilor omului și a valorilor fundamentale ocrotite".

- "Constituirea unei organizații cu caracter fascist, LEGIONAR, rasist sau xenofob se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ANI și interzicerea unor drepturi".

"Cu aceeași pedeapsă se sancționează și aderarea la o organizație cu caracter fascist, LEGIONAR, rasist sau xenofob, precum și sprijinirea sub orice formă a unei organizații având acest caracter".

- "Confectionarea, vânzarea, răspândirea, precum și deținerea în vederea răspândirii de simboluri fasciste, LEGIONARE, rasiste ori xenofobe se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani și interzicerea unor drepturi".

"Cu aceeași pedeapsă se sancționează și utilizarea în public a simbolurilor fasciste, LEGIONARE, rasiste sau xenofobe".

- "Fapta de a promova, în public, IDEI, concepții sau doctrine fasciste, LEGIONARE, rasiste ori xenofobe, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani și interzicerea unor drepturi".

COMENTARIU: Aceasta este partea cea mai gravă pentru că incriminează IDEOLOGIA legionară și poate genera o "vânătoare de vrăitoare" îngrozitoare. Mai ales că nu definește termenul, lăsând loc larg interpretărilor, exagerărilor și abuzurilor.

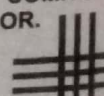
Legea va avea ca efect încetarea activității legionare și va sta apoi uitată. Peste ani de zile, când libertățile se vor restrânge și mai mult, va fi foarte bună pentru a fi folosită împotriva oricui va fi indezirabil unui anumit grup. Lucrurile se vor petrece ca în vremea stalinistă, când, dacă te certai cu vecinul, te puteai trezi că te reclama la Securitate că ai ajutat legionari sau că ascuți posturi de radio străine, și te alegeai cu ani de închisoare pe motiv de unellire contra ordinii sociale:

"Munciiți benevol pentru biserica X? Sunteți legionari!";

"Y propagă ideologia legionară pentru că a vorbit frumos despre Nae Ionescu și asta era ideolog legionar!" etc. Și uite așa poți ajunge la închisoare pentru nimic.

Legea antilegionară va putea fi folosită în special împotriva comunităților ortodoxe. Nu sunt nici ele pe placul Comisiei Elie Wiesel. Garantat!

A PERSECUTA = A COMITE HOLOCAUST. ÎN CAZUL EVREILOR.

În subsidiar proiectul nuanțează și holocaustul: nu mai pedepsește negarea, ci simpla îndoială în legătură cu existența acestuia pe teritoriul românesc!

"Negarea, contestarea, justificarea sau MINIMALIZAREA în mod evident, prin orice mijloace, în public, a holocaustului, așa cum este definit în prezenta lege, ori a efectelor acestuia, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă".

"Prin HOLOCAUST pe teritoriul României se înțelege PERSECUȚIA SISTEMATICĂ și anihilarea evreilor sprijinită de autoritățile și instituțiile statului român în teritoriile administrate de acestea în perioada 1940 – 1944."

COMENTARIU: Va deveni interzisă chiar și minimalizarea holocaustului! Noțiunea de holocaust s-a extins: nu mai înseamnă ardere, nu mai înseamnă exterminarea evreilor, ci și persecutarea lor! De fapt, dacă stăm să ne gândim, și contrazicerea lor ar putea fi echivalată cu persecuția, deci cu holocaustul...

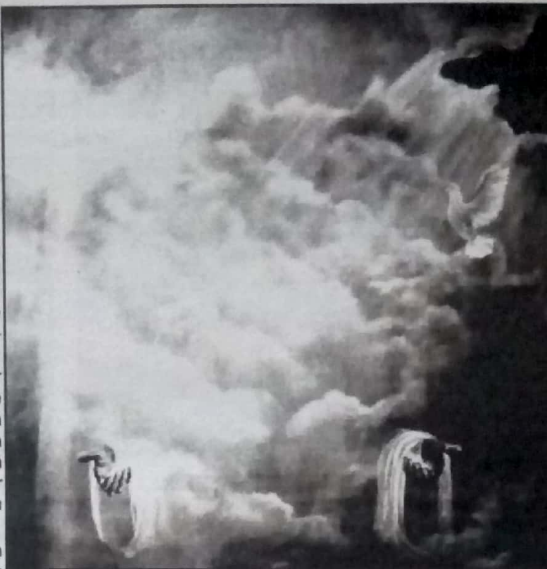
În tot cazul, legile antievreiești în perioada 1940 – 1944 le-a dat Ion Antonescu, conducătorul Statului, cu puteri depline și au fost contrasemnate de regele Mihai. Legionarii n-au avut nici un rol în promulgarea lor nici măcar în perioada statului "național-legionar" de patru luni.

PREVIZIUNI

Proiectul, pentru a deveni lege, trebuie să fie validat și de Camera Deputaților.

Cum a trecut de Camera Senatului "fluierând" și nu avem nici un motiv să credem că deputații vor respinge legea propusă la cererea și cu implicarea COMISIEI ELIE WIESEL!

Apoi va trebui semnat de Iohannis. Destul de greu de crezut că acesta îl va întoarce în Parlament pentru corecții, așa cum a făcut cu legea care îl proclama erou național pe Avram Iancu...

Dacă o va face, proiectul va relua drumul Camera Senatului – Camera Deputaților, va fi dezbătut din nou, va ajunge iarăși la Iohannis, apoi se va publica în Monitorul Oficial și va deveni lege.

Unii cred că asta se va întâmpla imediat pentru că agenda de lucru a parlamentarilor e liberă și nu există vreun motiv pentru amănare.

Alții cred că va dura cel puțin încă un an, dacă nu mai mult. Au trecut 15 ani până s-a ajuns de la simpla menționare a legionarilor ca periculoși pentru siguranța națională, prin legi succesive, la PROPUNEREA pedepsei cu închisoarea pentru legionarism, și va mai dura până când propunerea se va transforma în lege. Evreii nu se grăbesc, că doar nu-i paște nici un pericol.

O să vedem cine are dreptate.

Dar, totuși, ce anume a determinat apariția acestui proiect antilegionar, s-a întâmplat ceva anume?

Nimic. Absolut nimic. De aceea nici nu se pot face previziuni când se va finaliza.

În 1933, când a fost interzisă de I.G. Duca la cererea bancherilor evrei, aceasta creștea vertiginos: ajunsese în 6 ani de la 5 oameni la câteva zeci de mii (18.000 a fost numărul celor închiși). Astăzi nu se poate vorbi nici de asemenea număr de legionari, nici de creșteri spectaculoase ca număr de membri. Și totuși evreii sunt "îngrijorați". De ce?!

De "ideologie"! Căpitanul a rămas, după aproape un secol, marea lor obsesie.

VA URMA!

Ne vom vedea de drumul nostru în continuare, ca și până acum.

Dacă se va da legea, o vom ataca la Curtea Constituțională și, dacă vom pierde, vom merge mai departe, la CEDO (Curtea Europeană a Drepturilor Omului), unde avem sorți foarte mari de izbândă. •

Ne adresăm cu această ocazie **CITIZENILOR** noștri care sunt **avocați sau JURISTI**, și celor care au prieteni sau rude cu aceste profesii: **dacă doriți să ne ajutați, contactați-ne!**

DACĂ se va da legea, până vom reuși să obținem abrogarea ei vor trece, probabil, doi-trei ani, iar până atunci va trebui să sistăm ziarul. În primul rând pentru că nici o tipografie nu-l va mai scoate atunci, sub nici o formă!

Ce vom face în perioada în care vom fi interziși? În principal vom trăi în continuare o viață legionară dar fără manifestări în public.

TRĂIASCĂ LEGIUNEA ȘI CĂPITANUL!

Nicoleta Codrin

TREPTESPRE CER

METANIE

RADU GYR

Doamne, fă din suferință,
Pod de aur, pod înalt,
Fă din lacrimă velină,
Ca-ntr-un pat adânc și cald.

Din lovirile nedrepte
Faguri facă-se, și vin.
Din înfrângeri, scări și trepte,
Din căderi, urcuș alpin.

Din veninul pus în cană
Fă miresme ce nu pier.
Fă din fiecare rană
O cădelniță spre cer;

Și din fiecă dezastru
Și crepuscul stins în piept,
Doamne, fă lăstun albastru,
Și fă zâmbet înțelept!

CÂNTEC DEPLIN

RADU GYR

N-ai lăuda de n-ai ști să blestemi,
Surâd numai acei care suspină,
Azi n-ai iubi de n-ar fi fost să gemi,
De n-ai fi plâns, n-ai duce-n ochi lumină.

Dar, după răni, sunt chip din chipul Tău,
De par dospit din cer, nu din argilă.

Nu Ți-am râvnit nici razele subțiri,
Nici tălpile străpunse de piroane.
Dar Tu mă faci părtaș în răstigniri
Și-Ți tot îngân osândă din icoane.

Sfințit pe cruci pe care nu m-am vrut
Și de-nvieri pe care nu le-aș cere,
Nu știu: Tu Te cobori la mine-n lut,
Sau eu mă urc spre raiul Tău bând fiere?

Cu necerșită slavă mă încarci
Și-n cuie, când sfințenia mă frânge,
Oftând mă uit la rănile-mi prea largi
Și-Ți cresc alături, sânge lângă sânge.

Și dacă singur rana nu-ți legai,
Cu mâna ta n-ai unge răni străine.
N-ai jindui după frânturi de rai
De n-ai purta un ciob de iad în tine.

Că nu te-nalți din praf dacă nu cazii
Cu fruntea jos, în pulberea amară!
Și dacă-nvii în cântecul de azi,
E că mureai în lacrima de-aseară.

EȘTI BUN, DOAMNE

RADU GYR

Ești, Doamne, bun; eu, pământean și rău,
Și-n dragoste nu-Ți semăn, nici în miță.

LUNA ACEASTA S-AU ÎMPLINIT 110 ANI DE LA NAȘTEREA LUI RADU GYR, cel care ne dă speranță și avânt, pe care versurile proprii îl caracterizează mai bine decât zece filologi.

CE-AȚI PIERDUT DIN VEDERE

JUSTIȚIE DE FAȚADĂ

Ion Iliescu, Virgil Măgureanu (fostul șef al SRI), Mihai Chițac (fost ministru de Interne, decedat), Victor Atanase Stănculescu (fost ministru al Apărării), gen. (r) Vasile Dobrinolu (fost șef al Școlii de Ofițeri de la Băneasa), Corneliu Diamandescu (fost șef al Poliției Române), gen. (r) Petre Petre (fost comandant al unității de Jandarmi 0575 Măgurele) și Emil Dumitrescu (fost director al Direcției Cultură din Ministerul de Interne), vor fi cercetați penal pentru crime împotriva umanității.

Înalta Curte de Casație și Justiție a confirmat pe data de 08 martie 2015 decizia procurorului general Tiberiu Nițu de redeschidere a anchetei în dosarul "MINERIADA din 13-15 iunie 1990", în care este implicat și fostul președinte Ion Iliescu.

ATENȚIE: Decizia procurorului general a venit după ce România a fost obligată să continue investigațiile în dosarul Mineriadei în urma unei decizii a Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO) din 17 sept. 2014. CEDO arăta obligația statului român de a face dreptate victimelor crimelor împotriva umanității, indiferent de timpul scurs de la săvârșirea acestora. Deci nici o legătură cu justițiarul Iohannis!

Marea Cameră a CEDO a constatat că România a încălcat articolele 2, 3 și 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, după ce reclamantii Anca Mocanu, Marin Stoica și Asociația 21 Decembrie 1989 s-au plâns de ineficiența cercetărilor interne cu privire la evenimentele din 13-15 iunie 1990.

Oficial, conform evidenței de la comisiile parlamentare de anchetă, opt oameni au fost uciși prin împușcare sau înjunghiere, iar 746 au fost răniți în acele zile tulburi.

Din înregistrările din acea perioadă reiese faptul că Iliescu a chemat minerii să facă ordine în Piața Universității, unde aveau loc proteste față de regimul neocomunist de sub conducerea lui.

Probabil însă că o să se încheie subiectul curând, așa cum s-a făcut mereu... Cîrc și praf în ochi! Oricum, este o justiție venită prea târziu.

Iar despre vreo cercetare penală a lui Ion Iliescu și pentru morții din DECEMBRIE 1989 nu vorbește nimeni!

LUPTA PENTRU PÂMÂNTUL EST-EUROPEAN

Comisia Europeană a lansat procedura de infrigement împotriva Ungariei, Bulgariei, Lituaniei și Slovaciei privind restricțiile impuse în aceste state pentru achiziția terenurilor agricole de către cetățeni sau companii străine.

Cele patru state au la dispoziție două luni pentru a răspunde notificărilor primite de la Bruxelles.

Potrivit Comisiei Europene, "mai multe prevederi din legile naționale din aceste țări pot fi considerate piedici în calea liberei circulații a capitalului în cadrul UE".

Toate statele care au aderat la UE au impus moratorii pentru vânzarea terenurilor agricole către cetățeni sau companii din alte state membre.

În ce privește cetățenii străini și micile companii, aceste moratorii și-au făcut treaba. Când e însă vorba despre marile multinaționale sau fondurile private de investiții care au dorit să intre în agricultură, moratoriile au fost ineficiente pentru că investitori și-au înregistrat companiile în țara cu pînă și au putut astfel să cumpere zeci de mii de hectare de teren.

Guvernul condus de Viktor Orban a adoptat în 2012 o lege prin care interzice vânzarea terenurilor agricole către

Page 4

străini chiar și după expirarea moratoriului.

În Ungaria legea a permis încă din perioada începerii procesului de aderare la UE (în 1994) doar arendarea terenurilor agricole de către străini, nu cumpărarea acestora. De asemenea, legea limita și suprafața (300 de hectare), precum și durata arendării (zece ani). Au apărut însă așa-numitele "contracte de buzunar" - contracte ilegale de vânzare - cumpărare a terenurilor în care nu este înscrisă și data încheierii contractului, astfel încât acesta să poată fi păstrat până la data expirării moratoriului. Așa se face că un procent însemnat din terenul agricol al Ungariei este și el în mâna marilor multinaționale din Vest și din Orientul Mijlociu, însă sub forma acestor contracte.

Pentru a combate încheierea acestor contracte ilegale guvernul de la Budapesta a anunțat că va adopta chiar și legi prin care ungurii care își vînd terenul în acest mod vor fi pasibili de pedepse cu închisoarea.

În același timp statul ungar a încurajat vânzarea terenurilor agricole către stat, promițând o rentă viageră celor care recurg la această variantă.

În Bulgaria Parlamentul a votat o legislație care impune criteri de rezidență pentru străinii care doresc să cumpere terenuri agricole - minimum cinci ani de rezidență bulgară permanentă și netulburată. Au fost interzise vânzările către companii offshore, dar și către cetățenii străini care nu au anumite calificări profesionale.

În mod evident Comisia Europeană este nemulțumită de aceste legi naționaliste. Bineînțeles, noi le apreciem! Am ajuns să spunem "Bravo!" și bulgarilor...

DISTRUGEREA FERMIERILOR ROMÂNI

Anul acesta de la 1 aprilie sunt eliminate cotele de lapte în Uniunea Europeană, ceea ce înseamnă că marii producători europeni vor putea să vîndă oricât și oriunde, inclusiv pe piața românească.

Introdus în urmă cu trei decenii de Uniunea Europeană, regimul cotelor de lapte în spațiul comunitar a avut scopul de a limita supraproducția de lactate și de a echilibra piața.

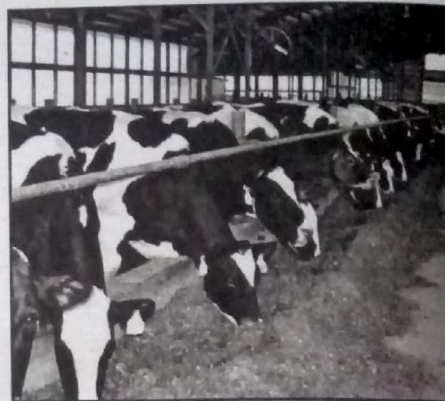
Președintele Sindicatului Național al Crescătorilor de Bovine și vicepreședinte al Federației AGROSTAR, Ștefan Muscă a declarat într-un comunicat oficial că statul român nu a luat nici o măsură pentru a veni în sprijinul producătorilor români, deși aceștia cer de mai mulți ani ajutor în acest sens.

"Se dorește distrugerea fermierilor români.

De mai mulți ani cerem măsuri și nu s-a făcut absolut nimic.

Marile procesatori deja anunță fermierii că nu le mai cumpără laptele sau reduc prețul astfel încât producătorul să nu își acopere cheltuielile".

"Noi nu avem piața suficient de dezvoltată pentru a ne vinde produsele și vor veni cei din Occident care au subvenții pe bovină mult mai mari ca noi să vîndă aici sub prețul nostru. Asta înseamnă falimentul. Vor distruge fermierii așa cum au făcut și cu industria din țara românească", a explicat Ștefan Muscă la Radio Trinitas.

"Eu primesc subvenție 490 de lei pe bovină, iar unul din Occident primește 400 de euro. Un litru de lapte pe mine mă costă 1 leu și nu îmi pot permite să-l vînd sub prețul acesta", a mai spus Ștefan Muscă.

Eliminarea cotei de lapte la nivelul Uniunii Europene ar putea duce la dispariția a peste 60% din fermele de vaci din România, estimează Federația Națională a Sindicatelor din Agricultură, Alimentație, Tutun, Domenii și Servicii Conex, AGROSTAR.

Mai e necesar vreun comentariu?!

În pag. 7 a ziarului vă prezentăm articolul "MITUL NERENTABILITĂȚII AGRICULTURII" pentru a sublinia importanța agriculturii pentru noi, românii (zootehnia este o ramură a agriculturii).

Și micii fermieri europeni vor fi "măturați" de marii procesatori multinaționali din industria laptelui, de aceea au protestat la Bruxelles în fața Parlamentului European. Au incendiat drapelul reprezentând logourile marilor producători mondiali de lactate și au cerut taxarea supraproducției de lapte.

ISRAELUL, ÎN EXAMINAREA TRIBUNALULUI DE LA HAGA

Palestina va deveni membră a Curții Penale Internaționale începând cu data de 1 aprilie a.c., a anunțat secretarul general al ONU, Ban Ki-moon.

Israelul califică aderarea Palestinei la Curtea Penală Internațională (CPI), drept "cinică", potrivit unui comunicat al Ministerului de Externe israelian, transmite AFP, preluat de Agerpres.

"Decizia palestiniană de a adera la CPI pentru a se angaja în proceduri judiciare contra Israelului este politică, cinică și ipocrită", relevă comunicatul citat.

Curtea Penală Internațională (CPI) are scopul de

a-i urmări în justiție pe autorii de genocid, crime împotriva umanității și crime de război.

Palestina a devenit membră a CPI cu intenția de a-i aduce în fața justiției pe liderii israelieni pentru crime de război sau pentru crime legate de ocupație.

Israelul afirmă în continuare în comunicat: "Acțiunile unilaterale palestiniene, începând cu această aderare la CPI, sunt încălcări ale principiilor

stabilite între cele două părți cu sprijinul comunității internaționale pentru a reglementa conflictul israeliano-palestinian".

Exasperați de decenii de negocieri inutile, fără nici o perspectivă să vadă născut viitorul stat la care aspiră de o lungă perioadă de timp, palestinienii au decis să-și internaționalizeze cauza. La sfârșitul anului 2014 s-au alăturat CPI după ce un proiect de rezoluție pentru a pune capăt ocupației israeliene în trei ani a fost respins de Consiliul de Securitate al ONU.

Simultan cu cererea de aderare la CPI, președintele palestinian Mahmoud Abbas a trimis instanței internaționale un document autorizând procurorul CPI, Fatou Bensouda, să ancheteze presupuse crime comise în teritoriile palestiniene începând cu 13 iunie 2014.

Benjamin Netanyahu a declarat că țara sa nu va permite ca soldații israelieni să fie târați în fața tribunalului de la Haga, iar statul evreu a ripostat la ofensiva diplomatică internațională a palestinienilor prin înghețarea a peste 100 de milioane de euro reprezentând taxele colectate în contul Autorității Naționale Palestiniene.

Anunțul Procurorului Curții Penale Internaționale privind lansarea unei examinări preliminare, etapă prealabilă anchetei, asupra presupuselor crime de

război comise de Israel în teritoriile palestiniene, a provocat furia guvernului de la Tel Aviv. Israelul a început să facă presiuni asupra statelor membre ale CPI cerându-le să înceteze să mai finanțeze Tribunalul Internațional de la Haga.

"Ceram aliaților noștri din Canada, Australia și Germania să înceteze orice finanțare pentru CPI", a afirmat ministrul israelian de Externe, Avigdor Lieberman, potrivit "Le Figaro". Șeful diplomației israeliene a spus că "acest organism nu reprezintă pe nimeni" și că "este o instituție politică" a cărei existență nu se justifică!!

ULTIMUL COPIL AL COMERȚULUI LEGIONAR

Luna aceasta, pe data de 23, a trecut în veșnicie ILIE TUDOR, în vârstă de 92 de ani, ultimul copil al comerțului legionar, deținut politic la Aiud, autorul cărților de amintiri "Un an lângă Căpitan" și "De sub tăvălug".

În 1935 Căpitanul a înființat comerțul legionar:

"Vom răsturna o întreagă lume, care ne crede neputincioși, vom răsturna și învinge dând înapoi toată linia jidovească, care a asaltat comerțul creștin, și vom recuceri pozițiile noastre românești pierdute. (...) Comerțul legionar înseamnă o fază nouă în istoria comerțului pângărit de spiritul jidănesc: el se numește: comerțul creștin, bazat pe iubirea de oameni, nu pe furarea lor, comerțul bazat pe onoare".

Nu avea ca scop îndepărtarea evreilor din comerț, lucru oricum imposibil în condițiile politico-economice ale anilor '30, ci demonstrarea faptului că românul este comerciant la fel de bun ca evreul, că prețurile practicate în comerțul alimentară erau umflate artificial, și, nu în ultimul rând, pentru a oferi o alternativă la comerțul evreiesc.

Restaurantele și cooperativele de consum legionare, deservite de cele mai multe ori de legionari și legionare, au cunoscut de la început un succes deosebit prin prețurile scăzute, nu în mod artificial, ci reducând adaosul comercial la minimum posibil pentru acoperirea cheltuielilor și obținerea unui profit care să contribuie la cheltuielile Legiunii.

Prețurile, calitatea mărfurilor și serviciilor au transformat inițiativa într-o afacere de succes, ajutând indirect familiile nevoiașe. Nu era vorba de "economate" pentru anumite categorii sociale și cu un sortiment redus la alimentele de bază, și nici de "magazine speciale" pentru legionari. Cooperativele legionare aveau porțile deschise pentru toată lumea.

Un an mai târziu în cadrul comerțului legionar Căpitanul a luat 70 de copii din familii românești dintre cele mai nevoiașe, pentru a-i educa. Așa a ajuns ILIE TUDOR, copilul unei familii sărace din satul Podari de lângă Craiova, un an lângă Căpitan.

Născut pe data de 3 martie 1923, avea 13 ani în 1936 și își amintește cum a pornit totul:

"Părintele din sat și directorul școlii i-au spus tatălui meu:

- Moșule, copilul trage la carte, de ce nu-l dai la școală?

- Păi cu ce să plătesc? Cu șase pogoane?"

- Hai, că-l trimiț în comerțul legionar!

Și așa am reușit, practic, să merg la școală.

Am plecat de-acasă cu niște cipici făcuți dintr-o pălărie veche, pe cap cu o pălărie de paie, cu o cămășuță, ca la țară. Ne-am suit în tren vreo 14 din județul Dolj.

Când am ajuns în București, am dat de Nicoleta Nicolescu: <<De-acum înainte, eu sunt mama voastră!>>. Ne-au îmbrăcat în treninguri albastre și

Ilie Tudor (stânga) și Nicador Zelea-Codreanu, la conferința de la Brașov din iunie 2011

ne-am adunat, pe toți 70, la sediu, pe str. Gutenberg, la nr. 3. Nicoleta Nicolescu zice: <<Demult nu l-am mai văzut pe Căpitan așa vesel!>>. Apoi trece printre noi și alege 12 copii. Eu eram cel mai mic, <<iedul>> mi se spunea. Ne-au dus la Carmen Sylva (n. n.: astăzi Eforie Sud), într-un soi de inițiere, în tabără.

Acolo l-am cunoscut pe Căpitan. Eram într-o pauză și luasem o lubeșă destul de serioasă din piață și o duceam cam greu, într-o papomiță. Din spate aud o voce: <<E grea?>>. Mă uit - Căpitanul! A luat-o el imediat. <<Unde mergem?>> a întrebat. <<La restaurant>>. M-a ajutat să o car până acolo, a pus-o pe masă și a întrebat: <<Mie nu-mi dai?>>

Era înalt, avea 1,90, avea o privire de hipnotizator."

"Un an am stat la comerț, apoi m-am întors la Podari." Pentru că Nicolae lorga se făcuse purtătorul de cuvânt al cercurilor de interese antinaționale și antilegionare și ceruse, în calitate de consilier regal, închiderea, interzicerea comerțului legionar, motivând că acolo erau locurile unde se puneau la cale comploturile antistatale, afirmație absolut gratuită, în sprijinul căreia nu a adus nici un fel de argument. Dar iată care erau "poruncile" din comerțul legionar (Corneliu Zelea-Codreanu - "Circulări și manifeste").

- Fii corect, până la sânge. Nu vei fura un pol, ci vei prăbuși o școală.

Israelul a insistat ca Tribunalul de la Haga să nu mai primească nici un ban după ce CPI anunța lansarea unei examinări preliminare (etapă prealabilă anchetei), asupra presupuselor crime de război comise de israelieni în teritoriile palestiniene, acțiune la care Israelul se opune de zeci de ani.

Examinarea va privi deocamdată crimele comise în teritoriile palestiniene ocupate, în special în Ierusalimul de Est, începând cu 13 iunie 2014, adică momentul izbucnirii conflictului din Gaza din vara trecută, după ce armata israeliană a declanșat o amplă ofensivă împotriva palestinienilor, soldată cu moartea a 2.100 de palestinieni și 70 israelieni.

Dar există posibilitatea ca CPI să demareze anchete și în cazul presupuselor crime de război și crime împotriva umanității săvârșite de statul evreu începând cu 2002. Cele trei războaie lansate în 2008, 2012 și 2014 împotriva celor 1,8 milioane de palestinieni din Fâșia Gaza, în care au pierit mii de civili, ar putea aduce în fața justiției internaționale mai mulți responsabili ai statului evreu și ai armatei israeliene.

Redacția

- Nu minți niciodată. Nu înșela niciodată pe nimeni.

- Poartă-te cu bună cuviință, politicos, binevoitor și curtenilor, cu toată lumea.

- Ocoleşte orice conflict, orice discuție contradictorie. Dintr-o mare politețe, în casa ta, clientul are totdeauna dreptate.

- Nu discuta în contradictoriu cu camarazii în fața clientului;

- Nu fuma, nu sta în poziții necuviincioase, nu umbra nebarbierit și nepieptănat. Totdeauna curat, îngrijit, elegant;

- Uită-te totdeauna în jurul tău și învață-te a fi gospodă: așează un lucru la locul său, chiar dacă nu e în sarcina ta a o face, ridică o hârtie, pune mâna pe mătură, șterge o masă, ajută unui camarad. Nu zice ca leneșul: "asta nu-i treaba mea". Inteligent și viu ca un șarpe;

- Nu uita că orice funcțiune vei îndeplini: chelner, bucătar, la țeghea, la pivniță etc., te bucuri de aceeași dragoste și de aceeași onoare. Nici o funcțiune bine îndeplinită nu este inferioară alteia. În locul în care ești pus, afară sau sub pământ, în pivniță, tu ești Legiunea, tu o reprezintă. După cum stăpânei unei case nu i se cuvine mai multă onoare atunci când stă în salon și primește musafiri, decât atunci când stă la bucătărie, sau decât atunci când mătură sau spală pe jos.

În Legiune ți se dă onoarea nu după ceea ce faci, ci după cum faci ceea ce ți s-a încredințat să faci.

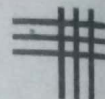
- Nu uita că noi, legionarii, ne vom înțelege într-un mare război cu rasa năvălitoare (n. n.: evreii) și numai cu aceste calități vom putea birui. Consideră-te deci pe front în fiecare minut. Învață-te cu viața aspră legionară. Și nu uita că dacă tu nu vei fi așa, atunci noi românii vom pierde războiul, iar Legiunea va fi compromisă în ochii lumii, cu toate jertfele făcute până azi".

Comerțul legionar însă a fost închis, elita întemnițată și asasinată. Au urmat apoi cele patru luni de participare a legionarilor la guvern, dar problema comerțului legionar nu a fost redeschisă. ILIE TUDOR s-a întors în satul natal, a făcut Școala de cântăreți bisericești de la Craiova, a devenit dascăl, s-a căsătorit, a făcut un copil (pe rapsodul Tudor Gheorghie). Și a fost deținut timp de șapte ani la Aiud. Pentru că făcuse parte din comerțul legionar. Nu conta că era copil pe atunci și, mai ales, că nu făcuse nici un rău! I s-a pus în cărcă organizarea a 23 de oameni pentru a răsturna guvernul prin violență armată. O aberație nedovedită, bineînțeles! Detenția se datora simpatiei lui pentru legionari.

[continuare în pag. 11]

Redacția

Pag. 5

Atitudini UN RĂU NECESAR?

Conform unui recent sondaj european, peste 85% dintre români continuă să folosească pentru informare și divertisment televizorul, deși cercetările științifice au dovedit că televiziunea este una dintre cele mai eficiente metode de manipulare a oamenilor, de îndobitocire în masă, de distrugere a gândirii. Deci, credeți că televizorul este un rău necesar? Să vedem cât de necesar este!

Efectele televizorului

Având în vedere modificările survenite în ultimii ani în comportamentul tinerilor, este important să fie cunoscută influența pe care televiziunea și mesajele mass-mediei, în general, o au asupra mentalității noulor generații.

Virgiliu Gheorghe, autorul cărții *"Efectele televiziunii asupra minții umane"*, ne aduce în atenție o serie întreagă de studii privind transformările pe care vizionarea televizorului le produce în dezvoltarea structurală și în funcționarea creierului uman. Iată doar câteva efecte:

Efectul hipnotic

Un element esențial pentru înțelegerea mijloacelor de comunicare video-audio este efectul hipnotic al acestora.

Neuropsihologii demonstrează că televiziunea, indiferent de emisiunea vizionată, are ca prim efect introducerea cortexului telespectatorului într-o stare semihipnotică (unde cerebrale alpha). Aceasta explică atracția pe care mass-media audio-video o exercită asupra tuturor, însă mai cu seamă asupra copiilor. Este imposibil de găsit o activitate prin care copiii să fie liniștiți atât de repede și aproape imobilizați pe o perioadă lungă de timp, așa cum se întâmplă atunci când sunt așezați în fața televizorului. De altfel, acesta este și motivul pentru care părinții și în unele cazuri și educatorii folosesc televizorul ca sedativ.

Dependența

Corelat cu efectul hipnotic, apare și comportamentul de dependență. Psihologii americani R. Kubey și M. Csikszentmihalyi au dovedit că atât televiziunea, cât și jocurile video și internetul au capacitatea de a genera o puternică legătură de dependență, privarea de aceste mijloace evazioniste producând, celor la care s-a instalat dependența, aceleași simptome ca și în cazul substanțelor și al comportamentelor care dau dependență.

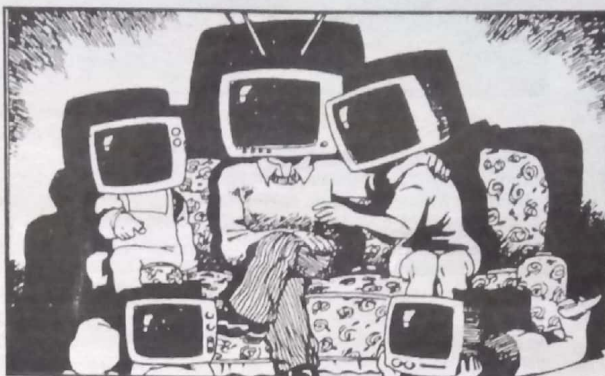
Probleme de gândire

În ceea ce privește dezvoltarea structurală a creierului, neuropsihologia descoperă că, în funcție de timpul acordat vizionării și a vârstei de la care debutează aceasta, televiziunea și calculatorul aduc grave prejudicii dezvoltării corticale. Afecțiunile produse cortexului prefrontal în urma vizionării excesive au ca rezultat apariția sindromului ADHD (Attention Deficit with or without Hyperactivity Disorder), adică slăbirea, până la nivelul patologic a unor capacități mentale fundamentale: concentrarea atenției, memoria de scurtă durată, imaginația creativă, motivația de a întreprinde o acțiune care cere efort.

De mici, copiii, obișnuindu-se cu astfel de experiențe care îi bruschează și le seduc atenția, când sunt puși în fața realității (diferite activități zilnice) care nu șochează în nici un fel, nu-și mai pot concentra atenția. De exemplu la școală ei așteaptă ca prezentarea profesorului să surprindă, având forma unui spectacol. Așteptarea nefiindu-le satisfăcută, atenția este dezactivată și încep să se gândească la cu totul altceva. Un simptom al acestei tendințe este faptul că ei nu mai găsesc nimic interesant din tot ceea ce presupune efort, totul îi plictisește.

Dar, deși televiziunea generează o atitudine mentală pasivă, o întârziere în procesarea informației, în gândire, vizionarea TV este un factor principal în inducerea hiperactivității. Agitația extremă, incapacitatea de a sta locului, impulsivitatea excesivă sunt stări ce apar în urma vizionării repetate. Neuropsihologii demonstrează că, proporțional cu creșterea timpului dedicat vizionării, crește hiperactivitatea.

Pe scurt, privitul la televizor dă dependență, imbecilizează, distorsionează realitatea. Cei care cred că sunt rezistenți la manipulare se înșeală: televizorul le influențează fără să-și

dai seama! Cei care produc diferitele reclame / emisiuni / programe tv pentru a influența / manipula oamenii au studii științifice de cercetare despre cum funcționează creierul uman și lucrează pe baza lor! Noi nu avem nici o cunoștință despre apărarea în fața unui asemenea atac!

Dar să entâm ce anume "învățăm" de la televizor, ca să conștientizăm de ce e important să ne ferim de acesta.

Să recapitulăm minciunile care ne sunt livrate zilnic, imbecilitățile și iluziile care ne sunt inoculate, chit că vrem, chit că nu vrem, chit că ne dăm seama, chit că nu ne dăm seama.

- Toleranță maximă față de orice fenomen susținut de SUA / UE

- Să nu cumva să-i discriminezi pe evrei și țigani;
- Globalizarea e bună, și e inevitabilă;
- Promovarea non-valoriilor
- Prostituația e o normalitate în societatea umană
- Evreii sunt nemaipomenit de buni

- BANII și acumularea averii sunt centrul universului, cel mai important lucru de pe planetă

- Sărbători comerciale, goana după cadouri (pe placul companiilor): "Cumpărați Crăciunul din magazin! Tot ce contează de Crăciun sunt cadourile!"

- Mall-urile și cumpărăturile reprezintă fericirea (mall-urile și supermarketurile au scopul ascuns de a distruge economia locală autohtonă)

- La orice problemă de sănătate, cât de mică, luați pastile! Ca pe apă! Și vaccinați-vă neapărat! Reclamele la medicamente parcă sunt infinite.

- Conformare și obediență față de autorități. Să nu cumva să păcălești / înșeli sistemul că o pățești la uita la baba aia din piață care a vândut legume din grădina fără autorizație, ce a pățit! la uita la aia care n-au plătit ratele la bancă, ce-au pățit! Să nu faci ca ei, că așa ești! "Șmecherii" adevărați însă nu pățesc nimic.

- Mediatizarea la greu a micilor furturi / nereguli, și ascunderea adevăratelor tunuri financiare: mediatizarea șpăgii la profesori, la medici, mediatizarea salariilor nesimțite ale unor bugetari etc., când de fapt, marile furturi sunt afacerile cu statul făcute de corupții de la vârful conducerii României. (Alte pierderi extrem de importante: banii, scoși din țară de multinaționale, de supermarket-uri și mall-uri, de băncile străine).

- Manipulare în planul politicii externe: Siria, Libia, Rusia, Egipt, Gaddafi etc sunt "de rău", state dictatoriale, în timp ce UE și SUA sunt "de bine", salvatori minunați care "aduc democrația"

- Neadevăruri istorice - documentare, filme, știri, emisiuni TV, dezbateri care ascund lucrurile importante și relevante;

- NU există conspirații la nivel mondial, există doar "teorii" ale conspirației - care, desigur, sunt niște născociri și niște aberații

- Exacerbarea ideii de terorism, insuflarea fricii (pentru că omul este manipulat mai ușor în stare de frică)

- E ceva normal să fii supravegheat tot timpul și să știe "autoritățile" totul despre tine: tot ce faci, ce spui, ce cumperi, ce prieteni ai, câți bani, ce comunică în orice fel (internet, telefon mobil) etc. Este spre binele tău, desigur, împotriva oamenilor răi; e spre binele public împotriva terorștilor

- Promovarea ateismului și renunțarea la credință și biserică, depărtarea de Dumnezeu

- Viața la oraș înseamnă civilizație, confort, viața la țară echivalează cu mizeria!

- Din agricultură nu-ți recuperezi nici măcar banii investiți. Nu vă apucați de agricultură, Doamne ferește! Lăsați terenurile nemuncite și cumpărați alimente-otravă din supermarket! Vinderea terenurilor agricole devine o super afacere! A crescut prețul la hectar! Vindeți pământul străinilor cât mai repede!!

- Manipulare privind "realizările" politicienilor: ia uite ce a făcut nu știu ce primar, ia uite ce măsură bună a luat guvernul etc. Toate acestea sunt praf în ochi și de multe ori se dovedesc a fi măsuri negative pe termen lung. Nu vă mai lăsați amăgiți de nimicurile pe care le fac politicienii pentru popor! Exact asta e ceea ce fac ei pentru noi: nimic! Lor nu le pasă de populație! Când o să înțelegem asta? Pentru a evalua activitatea unui politician trebui să te gândești la ce ar fi putut să facă din poziția în care este, și cât a făcut din ceea ce ar fi putut să facă! Aplicând acest criteriu de bun simț, o să concluzionați că toți "marii politicieni" ai României, cu realizări nemaipomenite prin mass media mincinoasă și pe la televizor, sunt de fapt, un nimic!

- Ideea că averea politicienilor este cea prezentată în propria declarație de avere. Cât de cretin să fii să crezi asta? Averiile adevărate nu sunt trecute nicidecum în declarația de avere

- Ideea că topurile celor mai bogați oameni de pe planetă / din România sunt reale. În realitate, adevărații bogați ai planetei sunt ascunși și conduc lumea din umbră.

- Ideea că dacă un politician corupt a demisionat sau a fost dat afară de pe funcție, gata, și-a primit pedeapsa! Ceee?!? Să infunde pușcări pe viață și să-i fie confiscate averile!

- Criterii imbecile de alegere a politicienilor: charismă, experiență politică. Prostii! În realitate contează în primul rând BUNA CREDINȚĂ și iubirea de patrie;

- Prezentarea politicienilor ca niște oameni normali (că uite: sunt la costum, sunt oameni serioși, discută treburi, spun vorbe), ca și cum nu ar fi 90% dintre ei putrezi de corupți și putrezi de bogați din banii furați.

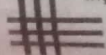
- Promovarea politicienilor ca niște oameni de-ai noștri - imagini cu ei de sărbători, cu familia, cu porcul de Crăciun, croșetând, pupând copii pe frunte, pe la biserică etc. "Io-te, mă, ăștia sunt ca noi, sunt de-ai noștri!"; "Să-i votăm!"; "N-au cum să fie așa corupți cum îi acuză unii...". În realitate, mafioții aia de politicieni nu sunt deloc de-ai noștri.

- Ideea că persoanele care vorbesc la televizor chiar știu ce vorbesc, altfel n-ar mai apărea la televizor. O prostie! Dar... televizorul reprezintă încă o "autoritate" pentru cei peste 85% dintre românii care au declarat că folosesc televizorul pentru informare. ("Da, mă, așa e, că au dat la televizor!"). Să folosești televizorul pentru informare când de fapt la televizor e vorba despre dezinformare...

- Criza e de vină că ne e rău (în nici un caz furturile politicienilor corupți și planurile celor care conduc lumea din umbră, nu, nu!)

- Mugur Isărescu e "de bine", neutru, competent și împotriva politicienilor corupți gâinari de la guvern care habar n-au ce fac... Ce iluzie cretină! Mugur Isărescu, masonul nr 1 al României, principalul sclav / instrument din țară al celor care conduc lumea din umbră!

- Ideea că în România există stat de drept și democrație. Aceasta e premisa de

TEZAUURUL ROMÂNESC DE LA MOSCOVA (II)

(continuare din numărul trecut)

Mai e puțin și comemorăm 100 de ani de la predarea Tezaurului românesc la Moscova, spre păstrare. Prof. Ioan Scurtu, co-președintele Comisiei Comune Româno-Ruse pentru studierea problemelor izvorâte din istoria relațiilor bilaterale, inclusiv problema Tezaurului depus la Moscova în timpul primului război mondial, a publicat recent, la sfârșitul anului trecut, volumul intitulat "Tezaurul României de la Moscova", expunând pe larg problema.

În încheierea lucrării sale, dincolo de speranța pe care și-o exprimă chiar în ultimele rânduri, că "poate, într-o bună zi", Rusia își va respecta propria semnătură pe un act valabil, dovedind că este un stat civilizat, istoricul Ioan Scurtu nu uită să sublinieze rolul Serviciilor speciale în subminarea activității Comisiei.

Prof. Scurtu nu se îndoiește de implicarea serviciilor secrete ruse în blocarea Comisiei, dar observă cu regret că și cele românești au acționat, din păcate, la sugestia unor lideri politici, pentru sabotarea Comisiei și menținerea acestui diferend major dintre cele două state, român și rus.

Singura victorie diplomatică din această perioadă este momentul în care Tezaurul României a fost inclus într-o Rezoluție a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, care recomandă continuarea negocierilor (2012).

În prezentarea cărții sale Ioan Scurtu a pledat pentru conștientizarea națiunii române asupra recuperării Tezaurului românesc, a valorilor naționale, a patrimoniului pierdut, pentru crearea unei "stări de spirit" în acest sens.

"Președinția, Guvernul, partidele, societatea civilă, trebuie să-și propună ca obiectiv fundamental obținerea Tezaurului", afirmă Scurtu.

Pentru Tezaurul României ar trebui să se implice nu numai BNR, consideră Scurtu, ci și Academia Română, care continuă să stea ascunsă în această chestiune, CEC-ul, care are valori extraordinare la Moscova, diverse bănci particulare, Biserica Ortodoxă Română, Arhivele Naționale, Casa Regală, amintind că Regina Maria și-a scos până și cerceii din urechi pentru a-și pune în lăzile regale care au urmat drumul fără întoarcere către Rusia revoluționară.

"De ce membrii Casei Regale nu solicită, pe lângă pădurile României, și bijuteriile Reginei Maria de la Moscova?" se întreabă, public, Ioan Scurtu. "Această avere este a poporului român. Nu se poate renunța la ea!", a conchis istoricul.

Este o carte unicat, a spus Dorin Matei, reprezentând dosarul complet al lucrărilor Comisiei comune româno-ruse, alături de povestea Tezaurului și un complex dosar de presă pe aceste teme.

Directorul prestigioasei reviste "Magazin Istoric" a prezentat apoi o analiză privind situația relațiilor româno-ruse, începând de la semnarea Tratatului de bază și provocarea cu așa-zisul "Plan Belkovski" de "retrocedare a Basarabiei" și până la încetarea lucrărilor acestei Comisii comune, conduse de Ioan Scurtu pentru partea română.

Mihai Retegan a observat că prof. Ioan Scurtu, deși tracasat pe parcursul celor opt ani, a reușit să ofere o abordare obiectivă a subiectului, grație profesionalismului său, dar și a darului de a consemna în permanență absolut tot ce face, conform unui obicei din tinerețe.

Până și stabilirea datei unei noi întâlniri cu partea rusă, din ce în ce mai îmbătrânită, constituia un travaliu care necesita multă energie, răbdare, tact și diplomatie.

"Amânările erau continue și motivațiile erau: s-a îmbolnăvit un membru al Comisiei; agenda Comisiei este foarte încărcată; agenda președintelui Comisiei este foarte încărcată, ș.a.m.d. Acum, la zi, care este motivația părții ruse: nu mai avem specialiști în problematica relațiilor bilaterale. Dar au făcut cu toña specialiști... Această scuză nu stă în picioare".

Mai e puțin și comemorăm 100 de ani de la predarea Tezaurului. Nu trebuie să uităm însă și de alte probleme litigioase similare:

- Fundația Gojdu - moștenirea din bănci și proprietățile imobiliare din centrul Budapestei,
- tezaurul de la Sănnicolau Mare, aflat la Viena,

- tezaurul de la Feldioara, o parte aflat în Egipt,
- săbiile lui Ștefan cel Mare, aflate în Turcia.

N-ar trebui uitat nici faptul că Schitul românesc de la Prodromu este doar schit, deși domnitorii români sunt cei mai mari donatori de la Sf. Munte Athos, și alte probleme asemănătoare care ar trebui rezolvate.

Vă prezentăm și părerea unui jurnalist rus, Serghei Golubițki, doctor în Filologie, scriitor și jurnalist din Moscova, născut în 1962, absolvent magna cum laude al Facultății de Litere a Universității de Stat din Moscova, și-a susținut teza de doctorat cu tema "Mitologia socială și nomenologia filosofică în lirica românească contemporană". Vorbește curent limbile engleză, franceză, germană, română.

În 2004 a publicat o carte în două volume cu titlul "Care este numele dumnezeului vostru? Marile afaceri oneroase ale sec. XX", în care descrie peste douăzeci de afaceri oneroase din Statele Unite ale Americii, începând cu scandalul panamez și terminând cu cazul Enron.

Fragmente din cartea ui Golubițki:

"Așadar, despre ce alegere a grăului de neghină este vorba?

Cu alte cuvinte, în ceea ce ține de "drepturile omului" avem o alegere. Cu totul aparte stă chestiunea "aurului românesc", care nu permite în nici un chip, sub nici o formă, sub nici un fel interpretări ambigue, și vreau să subliniez încă o dată că această chestiune are o importanță principală anume pentru Rusia, și într-o măsură cu mult mai mare decât pentru România, și cu atât mai mult pentru Moldova, ai cărei parlamentari, apropo, au și intervenit pentru includerea chestiunii în rezoluția APCE.

De ce are această chestiune o importanță principală anume pentru noi, dar nu pentru România?

Pentru că în cazul României este vorba pur și simplu despre pierderea unor bunuri materiale, în timp ce în cazul Rusiei această chestiune se pune într-un cu totul alt plan, în cel moral.

Dacă noi nu recunoaștem această chestiune, noi îi spunem "nu" atât străinătății, câte ne spunem nouă înșine că, da, noi suntem niște HOȚI! Noi recunoaștem conștient, în deplinătatea facultăților mintale, că suntem urmașii și continuatorii de drept ai unei hoții bolșevice, că suntem pui destoinici din cuibul lui Troțki. Doar așa și nicidecum altfel. Și nici un fel de ineptii de genul comentariilor oficiale ale cinovnicilor ruși despre faptul că, adică, tema "aurului românesc" ține de timpurile demult apuse, este o chestiune istorică, fără nici o tangență cu politica actuală, nu pot acoperi monstruoasa prăpastie morală care ne separă pe noi de lumea binelui și a luminii dacă refuzăm să ne recunoaștem obligațiunile de returnare a ceea ce am furat în mod deschis, cinic și impertinent.

Presupun că atât colegii mei, cât și marea majoritate a cetățenilor ruși nu au nici cea mai vagă idee despre ceea ce reprezintă chestiunea "aurului românesc", motiv din care nu există nici cel mai mic temei să tragă vreo concluzie pripită și, cu atât mai

mult, să se lanseze în acuzații de imoralitate împotriva cuiva.

Întrucât mass-media oficială din Rusia nu s-a obosit să aducă faptele la cunoștința cititorilor săi, voi încerca, pe cât îmi stă în putință, să completez această lacună măcar pentru publicul cititor al Rețelei Naționale a Oamenilor de Afaceri.

În august 1916, România a intrat în primul Război mondial de partea Alianțelor și a ocupat Transilvania. Las în spatele scenei motivele care au determinat această țară să adopte, timp de doi ani, starea de neutralitate: politica țărilor mici este o chestiune complicată și - ceea ce este mai important - absolut neprincipală din punctul de vedere al demersului nostru. Aici și acum nu mă interesează România, pe mine mă interesează doar Rusia.

Demersul României a avut consecințe deplorabile: armatele aliate ale Mittelmächte (Germania, Austro-Ungaria, Bulgaria și Imperiul Otoman) au replicat imediat printr-o contraofensivă, care, în cel mai scurt timp posibil, a înfrânt Armata Română.

Guvernul României a fost evacuat în grabă de la București la Iași, la granița cu provincia Basarabia din Imperiul Rus. Dobrogea, Oltenia și Muntenia fuseseră deja ocupate, astfel încât cotoșirea totală a teritoriului național părea, pe bună dreptate, doar o chestiune de timp.

În noiembrie 1916 Consiliul Național al Băncii Centrale a României a decis să transmită, pentru păstrare temporară, întregul său Tezaur aliatului său, Rusia, care, de fapt, îi oferise cu amabilitate serviciile.

O variantă alternativă luată în calcul era transportarea Tezaurului la Londra, dar poziția dominantă pe care o aveau submarinele germane în spațiul maritim a fost determinantă pentru alegerea făcută în favoarea Imperiului Rus.

La 2 decembrie Banca Centrală a decis, iar la 12 decembrie Consiliul de Miniștri al României a aprobat această decizie. Ca precedent internațional s-a apelat la experiența Franței care transmisese deja Tezaurul său spre păstrare Statelor Unite ale Americii.

Pentru Rusia procesul verbal cu privire la transmiterea Tezaurului a fost semnat de general-locotenent Aleksandr Aleksandrovici Mosolov, șeful cancelariei ministeriale a Curții Imperiale, iar din toamna anului 1916 - ministru-delegat în România. Guvernul rus s-a angajat nu doar să pregătească transferarea, dar a și garantat integritatea necondiționată a Tezaurului României atât în timpul transportării, cât și pe întreaga durată a ulterioarei lui păstrări.

Trebuie să spun că în Rusia au fost trimise nu numai rezervele de aur ale Băncii Centrale a României, dar, efectiv, toate economiile băncilor private românești, ale companiilor și ale cetățenilor. Inventarul a cuprins: documente, manuscrise, monede vechi, tablouri, cărți rare, arhivele mănăstirilor din Moldova și Țara Românească, colecțiile muzeistice aparținând instituțiilor publice și celor private, precum și 93,4 tone de aur.

Întrucât toate aceste comori au fost descrise în cel mai amănunțit mod cu putință în procesul verbal de transmitere, nu este dificil să calculăm valoarea lor actuală (desigur, cu excepția valorii pur istorice a exponatelor de muzeu): 2 miliarde 800 milioane de dolari. (continuare în pag. 11)

Sursa: <http://i-business.ru>

Pagină realizată de
Corneliu Mihai

Presă legionară interbelică (XVII)

STUDENTIMEA ȘI IDEALUL SPIRITUAL (II)

RADU GYR

continuare din numărul trecut

Ei bine, permanența acestora de idealuri, istorice, etice și artistice, de-a curmezișul veacurilor, demonstrează setea și nevoia de ideal în marile epoci, mai cu seamă în acelea care au succedat perioadelor de tulburări și dezaxare.

Hotărât; trăim o mare epocă istorică. Anii ce vin vor contura-o tot mai precis.

Mobilitatea aspectului actual, politic și spiritual al întregii Europe, va înceta mai curând decât ne așteptăm. Vechile valori și sisteme ratate se vor lichida prin ele însele. Criza democrației - presărată de sinope - și agonizând în Apus, se va refugia în ultimul-i bărbog - Republica roșie - iar în fața ei vor crește digurile de grele armături ale naționalismului latin și germanic. Din transfigurările în naționalism, va apărea, înaripată, o dinamică nouă a spiritului și a civilizației, cu aporturi și cu structuri noi.

Noul european, naționalist, spiritualist și energetic, va zdrobi dezmățul moral, va prăbuși falsele valori și, purificat în el însuși, va întemeia o lume nouă, o etică nouă.

Desigur, promovatoarea europeanului-latin, precursor al omului de mâine de pe continent, a fost Italia fascistă. Să nu ni se spună, însă, că tineretul românesc intelectual, în marile lui primeniri interioare de acum, în disciplina și aspirațiile sale, e o imitație, o simplă copie a tineretului fascist sau hitlerist. Nu!

Tineretul nostru detestă servilismul și parodiile. El nu imită. El crează. El ar fi profund rănit, adânc durut, dacă l-am crede un palid hipnotizat, un incapabil de ideal propriu.

Linia pe care tineretul nostru se formează este produsul unui moment european, al unui spirit care-și revarsă efluvii spontane, printr-o consecință logică a unei epoci și a unor structuri lichidate.

Tineretul românesc merge paralel și nu satelitic cu noul suflet naționalist latin, așa cum va merge întreg tineretul francez, așa cum a mers, victorios, tineretul italian.

Conversiunea tineretului nostru la un ideal spiritual și național e un fenomen de sincronism și nu o paștișă.

Nu imitație după organizații străine visează acest tineret, ci, dimpotrivă, **deplină eliberare din orice vasalitate, de orice pașalâc străin**.

El vrea adâncirea până în străfunduri a sufletului autohton și **valorificarea forțelor lui subterane și inedite în orice manifestare**.

El vrea zidirea României Noi cu mâini proprii și cu spirit propriu. O vrea construită din arămurile adânci și încă neuzate ale vigoii românești, centrifugă și necanalizată. De aceea studentul român a defilat simbolic în fața Regelui Țării, pe un car alegoric, într-o mână cu cartea grea de învățătură și în cealaltă cu fierul carabinei, contopind într-un singur tânăru: știința cu dărzeția și eroismul.

Și-n marele lui vis de noi temelii și zidiri, tineretul cărturăresc pe care-l cunoșc e gata de jertfe, dacă zidurile l-o vor cere. E gata să se tencuiască în piatra lor, ca un alt meșter de la Argeș care, de data asta, s-ar zidi pentru visul turlelor înalte pe el însuși.

Tineretul nostru universitar este un mag, în același timp. El merge purtat de un luceafăr propriu de care îi arată calea: Crucea, Regele, Națiunea. De aceea el este un mistic.

În misticismul lui se arculiește, alături de bolțile tuturor energiilor spirituale, cearcănul de smaragd al creștinismului, iar umbra purtătorului de cruce ca o lumină curge peste acest tineret.

Așa îl visa, poate, Eminescu, în umbra stihurilor lui: curat la suflet, mântuitor al "bietului român săracul" și **arhanghel pedepsitor al celor "care-au îndrăgit străinii, mânca-le-ar inima căinii"**.

Așa îl vrem astăzi cu toții: iascător al românului de mâine, **bărbatul de bronz cu sufletul limpede și fără oscilări**, lucrând cu patimă la ferecarea țării sale în aramă.

Aspectele idealului spiritual

Și acum să vedem care ar fi fațetele idealului spiritual al tineretului cărturăresc, așa cum s-ar desprinde din manifestările lui active și teoretice. Ele ar fi:

- idealul unei etice noi;
- idealul spiritualist creștin;
- idealul național;
- idealul cultural și artistic.

Idealul unei etice noi:

a) Prin sinceritate și cinste, la reacția împotriva ipocriziei.

b) O nouă ierarhizare a valorilor reale

Crearea individului nou: energic și pur. Crearea unui **eroism** sufletesc pe care poporul nostru nu l-a mai avut demult. **Crearea unei generații de elită** și a unui Pantheon moral al României, în care marile spirite și noblețea sufletului românesc - indiferent de

Am văzut de aproape tineretul universitar - numai cântec, numai gând, numai viață interioară - odihnindu-și trupul istovit de muncă, după o zi de lucru la fermă sau la cărămidărie, pe-o mână de fân sau pe o rogojină, în bordeie simple, de stuf.

Dar, în același timp, tineretul mai cultivă o altă experiență spirituală, un fenomen mistic invers ascezei. Transcendența nu în altitudinea divină, ci în profunzimea mistică a spiritului național. Penetrarea străfundurilor spiritualității românești, pentru scoaterea la lumină a inelului de aur care licărește în adâncurile lor. Un fenomen nou de spiritualitate națională, pe care l-aș numi: asceza etnică a tineretului român.

e) Cultul trecutului

În loc de negativismul sterp și anarhic de până mai acum, tineretul trebuie să aducă respectul valorilor trecutului și-al tradiției, legând, prin verigă solară, datina, trecutul și prezentul.

Idealul național:

a) Construcția viguroasă a statului nou, ordine. Valorificarea spiritului **autohton** în toate manifestările vieții de stat: politică, socială, economică și culturală. Exploatarea marilor rezervoare ale acestui spirit.

b) Dreptul românilor de-a fi la ei acasă, și de-a fi folosiți numai ei pe noile șantiere românești. De la "**numerus clausus**" al universităților, la "**numerus nullus**" în viața de stat. **Extirparea suzeranității evreiești și-a străinismului în Statul românesc**.

c) Arderea, cu fierul roșu, a cancerului și-a cancerului democrației infectate.

d) Ridicarea statului pe bronzuri de: autoritate, prestigiu, dinamică constructivă.

Întreaga țară transformată într-un imens șantier: **româniaea întreagă la lucru!**

e) Responsabilitatea și sancțiunile. Sancțiuni puternice și imediate. Versul lui Eminescu: "Îndrăgi-i-ar ciorile și spânzuratorile..." se va preschimba din imagine poetică în fapt.

f) Crearea unei adevărate independente a spiritului național.

Sfârșitul dictaturilor străine și sfârșitul pașalâcului mafiei iudaice și-a lojilor francmasonice.

Interzicerea amestecului străin în ordinea de stat și sfărâmarea directivelor economico-politice impuse de sforarii finanțelor iudeo-europene - gen Finaly - sau de presa Săindarului.

g) Într-un cuvânt: **ivirea românului nou, demn și inflexibil la influențe, constructiv și fixat pe-o axă și pe-o spiritualitate**.

De aceea adevărata studențime nu poate decât disprețui acțiunea dezertorilor ei - din norocire atât de puțini - care, conduși din umbră, sărmene victime, hipnotizate de dușmanii românismului curat, se constituie, hilar, în caricaturi de atitudini, ca un așa-zis "front studentesc democratic" sau "front anti-fascist" (înapoia cărora veghează comunismul și jidovimea de la "Adevărul" și "Lupta") și care nu au nici o tangentă cu aspirațiile noastre etnice.

(continuare în numărul viitor)

Biblioteca Academiei Române, 1935 - Conferință ținută în cadrul ciclului "Studențimea și idealul spiritual" organizat de Cercul Studentesc Doljean, 1935.

Adunare de naționaliști la Turnu Severin; în prim plan, Corneliu Zelea-Codreanu (al treilea din stânga, din centru, stând pe scaun)

clasă socială și pregătire intelectuală - să-și primească încununarea.

c) **Fuziunea dintre cărturar și muncitor**

Țara, de câțiva ani, cunoaște șantierele pe care tineretul universitar lucrează, cu mâinile lui, plămădind cărămidă, ridicând ziduri, ciopind lemn sau îngrijind răzoare de ferme.

De sub brazdele studențești răsar - minune nouă, în țara în care trândăvia devenise oficială - biserici, case de adăpost, cămine culturale, grădini. Prin aceasta o nouă educație se dă tânărului: munca fizică se leagă, prin inelul spiritual, de intelectualitate. Se creează, astfel, disciplină, simplitate, conștiință, modestie.

Și-n timp ce directori de liceu "venerează" în loji francmasonice, otrăvind școlăria care a avut nenorocul să-i aibă ca dascăli, tineretul acesta lucrează, cu piepturile goale și descult, cu o bucată de pâine și-o strachină de ciorbă la prânz și la cină.

d) **Spiritualitatea creștină**

Promovarea spiritului și evitarea bucuriilor cârnii, prin elevație transcendentă. Ascensiunea în spirit și apropierea de puritățile ascezei.

Pagină realizată de Vasile Păduraru

Diverse

OTRAVA NOASTRĂ ZILNICĂ

Celebra vorba a nu mai puțin cunoscutului Henry Kissinger, unul dintre strategii de vârf ai politici americane: **"Cine controlează hrana, va controla populația"**, nu are nevoie, credem, de prea multe comentarii.

Sau nu a devenit oare în ultimii 20 de ani tot mai evident pentru oricine are ochi de văzut și urechi de auzit că populația României se hrănește tot mai prost, iar numărul afecțiunilor fizice și psihice a crescut și s-a diversificat într-un ritm

îngrijorător? Problema o constituie aditivii alimentari folosiți la nivel industrial în hrana procesată pe care o consumăm zi de zi. Iar cauza este, înainte de toate, mai ales **glutamatul de monosodiu**, cunoscut sub mai multe denumiri, printre care și **MSG**, "sare asiatică", "potențiator de aromă", "arome identice naturale", "arome", E 621 etc.

Într-un raport prezentat în 2006 în fața comisiei de experți pentru aditivi alimentari din cadrul Organizației Mondiale a Sănătății și intitulat

"Otrăvirea lentă a omenirii", cercetătorul John Erb a rezumat sute de studii ce au tratat în ultimii 50 de ani efectele monoglutamului de sodiu sau potasiu asupra animalelor și oamenilor.

Poate nu toată lumea conștientizează că **monoglutamatul de sodiu este consumat aproape zilnic, cu fiecare aliment procesat în parte**, întrucât acesta este un potențiator de gust utilizat la scară largă în industria alimentară de pretutindeni.

Glutamatul de monosodiu (MSG) este, așa cum observa neurochirurgul Russell L. Blaylock, un alt cercetător cunoscut al aditivilor alimentari și al efectelor acestora asupra creierului, o **excitotoxină**, adică un element toxic ce produce supraexcitația unor importanți receptori și neurotransmițători din creier, al cărui rezultat este moartea neuronilor. Astfel, boli precum Alzheimer, Parkinson, autism sau diferite forme de scleroză (a căror principală caracteristică este afectarea unor ample zone neuronale) sunt generate, printre altele, de consumul de glutamat de monosodiu, **substanță folosită în mod curent și în mari doze în hrana noastră**.

Istoria glutamatului

Glutamatul este de fapt un aminoacid des întâlnit în hrana naturală, mai ales în roșii, drojdie, ciuperci, extracte vegetale, dar în vreme ce asimilarea lui de către corp se face treptat și este atenuată de antioxidanți puternici existenți, spre exemplu, în tomate, care blochează toxicitatea glutamatului, substanța produsă în mod artificial și adăugată sub formă de aditivi alimentari în hrana noastră de către industria alimentară provoacă un amplu dezechilibru asupra întregului corp, chiar din pânțelele mamei și de-a lungul întregii vieți.

Glutamatul de monosodiu este un potențiator de gust descoperit ca atare în 1907, în Japonia, de către Kikunae Ikeda.

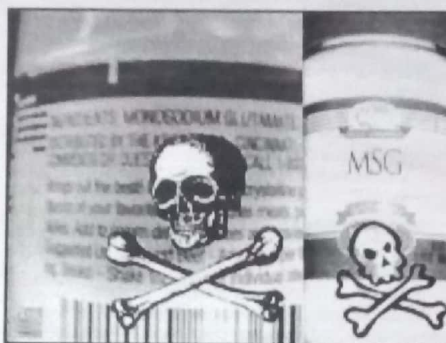
Bucătăria japoneză folosea deja de cel puțin o sută de ani un extract dintr-o plantă de mare, numită kombu. Uscată și preparată, aceasta era folosită ca aromă specială cu rolul de potențiator de gust, fără însă a se cunoaște cu adevărat cauza pentru care dădea un gust atât de plăcut mâncării.

Cercetătorul japonez a descoperit că substanța responsabilă pentru potențarea gustului este glutamatul și a vândut patentul companiei japoneze de condimente Suzuki. Împreună au pus bazele companiei Ajinomoto în 1909, denumire care în traducere ar însemna **"esența gustului"**.

Așa a început producția în masă a glutamatului de monosodiu – substanță produsă prin procedee chimice și mult mai puternică decât kombu, varianta sa naturală –, iar în 1933 în Japonia se ajunsese deja la o producție de aproximativ 5 tone.

După cel de-al doilea război mondial oficialii armatei americane și-au dat seama că rațiile de mâncare ale soldaților japonezi erau mult mai gustoase decât cele americane și au descoperit glutamatul de monosodiu – elementul-cheie care potențea gustul. Astfel, cele mai mari companii producătoare de alimente din Statele Unite s-au întâlnit în 1948 și, aflând de acest potențiator de gust, au hotărât să-l folosească pe scară largă. Până în anii '70 al secolului trecut, companiile americane au folosit substanța până și în alimentele pentru copii, astfel încât în numai câțiva ani folosirea MSG-ului ajunsese o afacere de miliarde de dolari.

Dar în 1957 doi cercetători au descoperit că folosirea glutamatului la șoareci abia născuți distruge celulele din retina ochilor, iar în 1968 John Olney, un neurocercetător și neuropatolog de la Departamentul de Psihiatrie al Universității St. Louis din Washington, a repetat experimentul pe șoareci și a descoperit că glutamatul de monosodiu nu distruge numai retina, dar este responsabil și de distrugerea unor importante zone ale creierului, producând efecte extrem de asemănătoare

cu cele pe care le observăm în atacurile cerebrale sau în boli precum Alzheimer și Parkinson.

Cercetătorul și-a comunicat descoperirile către Congresul S.U.A., într-o audiere la care au fost prezenți și marii producători de alimente pentru copii. Aceștia și-au dat seama de amenințarea care planează asupra afacerilor lor dacă publicul află rezultatele cercetărilor și au fost de acord să retragă singuri substanța din alimente.

Însă acest lucru s-a petrecut numai aparent, pentru că **glutamatul a fost reintrodus sub multe alte forme și denumiri**. Astfel încât, de atunci și până astăzi, **folosirea glutamatului de monosodiu este o afacere în plină creștere**, cu încasări anuale de miliarde și miliarde de dolari și de euro, folosirea acestuia răspândindu-se pe scară largă în toată lumea.

Companiile alimentare și-au angajat armate de „cercetători” care să susțină contrariul unei **evidențe documentate** foarte solid în ultimii 50 de ani și s-a creat astfel o confuzie.

Dar nu poate totuși rezista în fața sutelor și miilor de studii și experimente pe animale. Acestea arată că folosirea compusului chimic de glutamat de sodiu și a altor potențiatori de gust și îndulcitori artificiali, precum aspartamul, **provoacă nu numai diabet și obezitate** (un adevărat flagel în America, dar tot mai mult și la noi), ci afectează și hormonul de creștere, împiedicând creșterea normală a organelor și a corpului, influențând negativ funcțiile reproductive, producând infertilitate. **Ridică mult nivelul de agresivitate și comportament antisocial, provoacă ample probleme cardiovasculare și, nu în ultimul rând, distruge creierul, prin supraexcitarea neuronilor**, astfel încât atât la animale cât și la oameni se observă o **diminuare a capacităților cognitive și intelectuale**.

Distrugând neuronii și rețelele neuronale, glutamatul **distruge memoria**, devenind cel mai probabil una dintre cauzele maladiei Alzheimer, ce a cunoscut în ultimii ani o amploare fără precedent.

De ce mâncăm fără să ne mai putem opri, până ajungem obezi?

Potrivit cercetătorilor F. Bellisle și M. Monneuse, un procent de 0,6% monoglutam de sodiu (MSG) este suficient pentru a-i determina pe oameni să mănânce tot mai mult și mai repede; se pare că în jur de 6% din dieta zilnică a unei persoane ar putea fi alcătuită din MSG. Aceasta înseamnă că, la un consum de două kilograme de alimente pe zi, un adult sau un copil ar primi o doză de 12 grame de glutamat de sodiu, care este suficientă pentru a omorî un șobolan de un kilogram (cf. JECFA

Toxicology Study, FAO Nutrition Meetings Report Series, 1974, No. 53).

În literatura de specialitate sintagma „șoareci tratați cu MSG” este sinonimă cu obezitatea, letargia și creșterea nivelului de insulină. De zeci de ani cercetătorii produc în laborator șoareci ce suferă de obezitate datorită adăugării de glutamat de monosodiu în diferite doze în alimentație.

De asemenea MSG-ul adăugat în hrana oilor a condus la creșterea apetitului, astfel încât consumul de hrană de slabă calitate poate fi mărit prin tratarea acestora cu MSG (cf. Factors affecting the voluntary intake of food by sheep, Colucci P.E., Grovum W.L., 1993).

Într-un alt studiu având la bază subiecți umani, realizat în 1990 de către P.J. Rogers și J.E. Blundell și intitulat „Umami și apetitul”, relevă faptul că atunci când un om consumă mâncare în care este adăugat MSG, i se face curând foame din nou și va consuma o cantitate mai mare de hrană tratată cu MSG decât cea fără acest ingredient.

Glutamatul distruge sistemul nervos

Într-un studiu realizat în 1984 cercetătorii au reușit să provoace atacuri de epilepsie șoarecilor cărora li s-au administrat mici doze de MSG: „Severitatea convulsiilor și frecvența deceselor a crescut în mod progresiv odată cu vârsta” (cf. Monosodium-L-glutamate-induced convulsions-I. Differences in seizure pattern and duration of effect as a function of age in rats, Arauz-Contreras J., Feria-Velasco A., 1984).

Dereglări hormonale

MSG-ul este responsabil și pentru creșterea secreției de insulină, într-un studiu documentat de A. Nijima și T. Togiya, în 1990: „Când cavitatea orală a șoarecelui a fost infuzată cu o soluție de MSG, s-a constatat o creștere rapidă a nivelului de insulină din sânge la 3 minute de la stimulare”. Aceleași efecte au fost observate și într-un experiment cu subiecți umani (cf. Glutamate ingestion and its effects at rest and during exercise in humans, Mourtzakis M., Graham T.E., 2002).

Glutamatul de monosodiu reduce, de asemenea, secreția hormonului de creștere în timpul adolescenței.

Experimentele realizate pe șoareci au arătat că MSG reduce secreția hormonului de creștere, șoarecii devenind obezi și având o creștere deficitară.

Efectele se observă însă și la oameni: „La indivizii obezi secreția hormonului de creștere este împiedicată (...), iar gradul acestui defect în secreție este proporțional cu gradul de obezitate” (cf. Growth hormone status in morbidly obese subjects and correlation with body composition, Savastano S., Di Somma C., Belfiore A., 2006).

În anii '80 și '90 al secolului trecut cercetătorii au descoperit că MSG poate să depășească bariera pusă de placenta și să pună astfel în pericol copilul aflat în pânțelele mamei sale. Efectele negative au fost amplu analizate pe șoareci folosiți în experimente, dar „aceste observații dovedesc posibilitatea unei otrăviri dincolo de placenta a fetoșilor umani, după consumul de către mamă a unor alimente bogate în glutamat” (cf. Neurotoxicity of monosodium-L-glutamate in pregnant and fetal rats, Toth L., Karcsu S., 1987).

În urma acestor observații experimentale a efectelor nocive pe care le are glutamatul asupra sarcinii, cercetătorii M. Hermanussen și

J.A. Tresguerres au tras în 2003 un puternic semnal de alarmă: "Sugerăm cu tărie abandonarea agentului aromatizator glutamat de monosodiu și reconsiderarea dozelor zilnice de proteine și aminoacizi recomandate în timpul sarcinii".

Glutamatul potențează comportamentul agresiv și antisocial

și scade nivelul de atenție și concentrare

Un alt efect deosebit de important observat de cercetători în testarea glutamatului pe șoareci este comportamentul agresiv și antisocial generat asupra rozătoarelor. Aceasta este de fapt o trăsătură surprinsă de toate experimentele din domeniu, fără excepție, așa cum subliniază și dr. Russell Blaylock în cartea "Excitotoxinele".

Și cum omul este de cinci ori mai receptiv la glutamat decât șoarecii, iar copiii de patru ori mai mult decât adulții, să ne mai mire oare că, îndopați cu glutamatul găsit mai ales în chips-uri, dresinguri și supe, copiii noștri sunt tot mai agresivi?

Având în vedere faptul că studiile științifice arată tot mai concludent cum glutamatul distruge zonele cerebrale responsabile cu concentrarea și atenția și, în general, slăbește capacitățile cognitive – atât la animale, cât și la oameni, chiar din faza intrauterină, dacă mama a consumat multe alimente bogate în glutamat – de ce ne-am mai mira de slabele rezultate cognitive ale copiilor noștri?

Cum acționează glutamatul asupra creierului

Glutamatul este unul dintre cei mai importanți receptori și neurotransmițători din corp și din creier, fiind responsabil, alături de alții, cu buna funcționare a sistemului nervos. Pe lângă faptul că glutamatul este o substanță ce se găsește în produsele

naturale, acesta a fost unul din argumentele folosite de „cercetătorii” marilor companii alimentare pentru a susține că folosirea glutamatului artificial în mâncare nu face decât să meargă pe linia naturii. Dar cercetările au arătat că supraexcitarea acestor receptori ai glutamatului din corpul nostru produce un dezechilibru în întregul corp.

Practic, glutamatul este o substanță care, adăugată în alimente, ne poate face să mâncăm mai mult, cu poftă și la intervale mai scurte de timp o mâncare cu slabe capacități nutritive și, obiectiv, mai puțin gustoasă. S-a ajuns astfel în situația paradoxală – așa cum s-a observat de multe ori în ultimii ani – de a avea o populație care mănâncă mult dar este malnutrită, tocmai pentru că din mâncare lipsesc acei nutrienți fundamentali pentru buna funcționare și întreținere a corpului nostru.

Cercetătorul Russell L. Blaylock descrie în lucrarea sa "Excitotoxinele – gustul care ucide" modul în care acționează asupra celulelor și neuronilor glutamatul produs în cantități industriale și adăugat în hrana noastră.

Celulele folosesc un sistem de siguranță pentru a absorbi elementele nutritive, iar cheia acestui proces este calciul sau sodiul, substanțe care deschid „ușa” celulei. Calciul este deci și substanța care deschide ușile neuronilor din creier, pentru a face loc agenților nutritivi, care, la rândul lor, determină neuronul să transmită semnale.

Dar când neuronul este expus unor excitotoxine precum glutamatul de monosodiu, sistemul de blocare al neuronului este perturbat: nu numai că o doză prea mare de calciu dăunează, dar neuronul devine supraexcitat și transmite neîncetat semnale până ce se epuizează și moare.

MSG-ul activează prin supraexcitarea tuturor tipurilor de receptori și neurotransmițători cunoscuți.

Magneziul și zincul sunt substanțele care închid sistemul și blochează canalul deschis de calciu pentru toxine nedorite, dar ceea ce se observă în hrana servită de fast-food-uri, de exemplu, este faptul că aceasta este extrem de săracă tocmai în substanțe precum zincul și magneziul. Astfel, canalul neuronal nu se închide, permițând excitotoxinelor să distrugă creierul, iar efectul este somnolență și letargia, la care se adaugă o stare generală de neputință.

Război prin intermediul hranei

Ajungem treptat asemenea puilor din crescătoriile de păsări – o masă de carne, obezi, fără memorie și inițiativă. Și – dacă se poate – fără urmași!

Paradoxul epocii noastre constă nu numai în faptul că în societățile cu abundență alimentară oamenii sunt subnutriți, ci mai ales că, în "secolul informației" omul este tot mai dezinformați – altfel cum ne-am putea explica faptul că, deși avem acces la atâtă informație, totuși nu știm ceea ce se petrece cu adevărat în jurul nostru?

Acest război perid împotriva omului mizează însă nu numai pe dezinformarea lui, ci pe ceea ce este mai propriu lui după cădere: pofta. Ceea ce aduce nou epoca noastră, a alimentelor procesate la nivel industrial, este esențializarea poftelor sau, mai degrabă, a elementului chimic care o produce.

Soluția?

Simplă și la îndemână, efortul este doar aparent: preparați-vă hrana în casă, nu mai cumpărați nimic procesat (salamuri, prăjituri de cofetărie, sucuri acidulate etc.), nu mai mâncați la restaurant, autoservire și fast-food: toate – dar absolut toate! – utilizează glutamatul din motive lesne de înțeles, dar nu și de scuzat.

Surse: www.e-un.ro, www.financiarul.ro

Pagină realizată de Viorel Birceanu

ULTIMUL COPIL AL COMERȚULUI LEGIONAR (continuare din pag. 5)

După 1989 a fost ales primarul comunei natale, dar și-a dat demisia. Și-a scris amintirile din perioada "experienței legionare" și a detenției, de o tulburătoare frumusețe, precum și un emoționant volum de poezii creștine.

În urmă cu patru ani prietenii noștri Ileana și Viorel Tocan au organizat la Brașov, în sala mare a Centrului Cultural "Reduta", o conferință cu participarea invitaților:

- Ilie Tudor, care a prezentat două dintre cărțile sale: "De sub tăvălug" (amintiri din închisoare) și

"Întru slava Celui ce este" (poezii) și a depănat amintiri,

- Nicador Zelea-Codreanu care a vorbit despre actualitatea Mișcării Legionare în contextul actual al iudaizării României;

- Ion Coja, care a vorbit, de asemenea, despre frumusețea și valoarea ideilor legionare, și despre necesitatea difuzării, aplicării și dezvoltării lor;

Așa l-am cunoscut pe Ilie Tudor.

Anul următor, când am sărbătorit ziua Legiunii în tabăra de muncă și educație în Hunedoara, la o mănăstire, Ilie Tudor a venit să ne vadă, împreună

cu prietenii noștri, Ileana și Viorel Tocan. Autorul cărții "UN AN LĂNGĂ CĂPITAN" ne-a recitat poezii de Radu Gyr, Nichifor Crainic și din compoziții proprii și ne-a povestit întâmplări memorabile din viața legionară și din detenția la Aiud, ne-a răspuns la întrebări, a împărțit cărți cu dedicație.

Au trecut doi ani de atunci...

Anul acesta Ilie Tudor ne va vedea din Ceruri în tabără, așa cum ne vâd Căpitanul, Banea, Nicoleta Nicolescu, Radu Gyr și mii de legionari căzuți pentru Legiune sau morți în credință legionară.

TEZAUURUL ROMÂNESC DE LA MOSCOVA (continuare din pag. 8)

"Aurul românesc" a fost transmis în Rusia în două etape: la 12 și 14 decembrie 1916, în 17 vagoane cuprinzând 1738 lăzi, cu un conținut în valoare de 314 580 456 lei și 84 de bani. Acestor lăzi li s-au adăugat altele două cu bijuteriile Reginei Maria, toate în valoare de 7 milioane de lei. În zilele de 23-27 iulie 1917 (deja după Revoluția din februarie), a fost trimis al doilea eşalon cu părți ale Tezaurului României: 24 de vagoane, bunurile având o valoare de inventar de 7,5 miliarde de lei. Sub paza unei unități de cazaci trenul a ajuns cu bine la Moscova, la 3 august 1917.

Apoi s-a întâmplat ceea ce s-a întâmplat: o bandă bolșevică de teroriști a acaparat puterea sub directă conducere a Statului Major german, iar la 26 ianuarie 1918 Leiba Dovidovici Bronstein, alias Troțki, a declarat public cu cinism:

"Activele românești plasate la Moscova vor fi indisponibile pentru oligarhia română. Guvernul sovietic își asumă obligația de păstrare a acestor active, ca și pe cea de returnare ulterioară a lor în mâinile poporului român".

Cuvântul lui Leiba este lege, astfel încât poporul român, care demult și-a răsturnat regii, așteaptă și în prezent să-i fie restituit propriul Tezaur!

Pentru a aprecia întreg cinismul situației trebuie să amintim în mod neapărat despre cele trei restituiri oficiale, făcute în 1935, în 1956 și 2008.

Aceste restituiri au fost însoțite de o retorică triumfalistă de genul celei din următorul comunicat publicat la 12 iunie 1956 în presa sovietică:

"În toți acești ani poporul sovietic a păstrat cu meticuloasă grijă operele de artă de o mare valoare istorică și artistică. Guvernul URSS și poporul sovietic au tratat întotdeauna aceste valori ca fiind proprietatea inalienabilă a poporului român".

E frumos, nu-i așa? E nobil. E onest. Cum i se și cuvine oricărei țări cu demnitate, nemaivorbind despre o superputere.

Am înapoiat picturi, desene, manuscrise, hrsoave, arhive, monede de aur, medalioane, icoane, odoare bisericești, am înapoiat până și rămășițele pământului ale eminentului gânditor Dimitrie Cantemir. Am uitat însă un mizilic, acela: să restituim 93,4 tone de aur. Acest mizilic nu a făcut obiectul sentimentelor bolșevicilor de solidaritate de clasă cu poporul român. După cum nu a făcut nici obiectul obligațiilor de restituire a ceea ce nu-ți aparține.

România nu a încetat niciodată să revendice restituirea de către Rusia a ceea ce fusese transmis, pe cuvânt de onoare, spre păstrare, în anii primului război mondial. Și din toate declarațiile publicate în presa sovietică relese clar și univoc faptul că Uniunea Sovietică a recunoscut întotdeauna dreptul de proprietate al României asupra Tezaurului său.

Și atunci, care-i problema?! De unde apar astăzi aceste cinice și monstruoase fraze ale oficialilor ruși privind chestiuni de interes pur istoric?!

Au furat ceea ce nu ne aparține! Și ne-au făcut pe toți ostacii ai acestei meschinării! Pe toți cetățenii Rusiei!

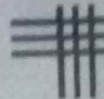
De ce eu trebuie să trăiesc cu sentimentul că sunt cetățean al unei țări care săvârșește pe față și cinic cea mai oribilă crimă damnată de codul moralei creștine: înșelarea celor care ți-au dat încredere?

Pentru orice creștin nu există o crimă mai oribilă decât înșelarea celor care ți-au dat încredere.

La Dante Alighieri cei care au înșelat încrederea sunt supuși la cele mai îngrozitoare cazne în cea de-a noua – ultima – treaptă a Iadului.

Din păcate însă, nimănui nu-i pasă de "aurul românesc". Tezaurul furat altui neam, propriului nostru aliat care ne-a încredințat toată averea sa, e așa, un fleac, "o chestiune istorică"! (N. n.: Asta au susținut și Bănescu, și noul consilier al lui Iohannis, Mihai Răzvan Ungureanu! "Nu mi-am imaginat că guvernul României va merge atât de departe încât să scoată problema Tezaurului din rândul obiectivelor sale politice", scrie Scurtu, care mărturisește că a aflat de acest lucru abia în 2012.)

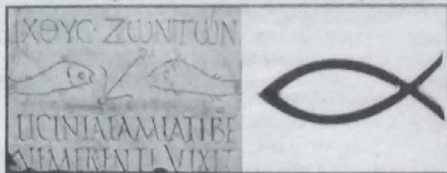

CELE MAI CUNOSCUTE SIMBOLURI ALE LUMII (II)

continuare din numărul trecut

PEȘTELE

În mitologia indiană e asociat cu nașterea sau

restaurarea ciclică. Peștele e unul dintre avatarurile lui Vishnu.

În China peștele e simbolul norocului și al fecundității datorită capacității de a se reproduce.

În islamism peștele e asociat tot cu ideea de fertilitate, fiind legat și de cea de prosperitate.

În iconografia popoarelor indo-europene peștele e simbolul înțelepciunii. Peștele trăiește în adâncurile insondabile ale creației, fiind un purtător de mistere.

Dar poate cel mai elevat simbol ezoteric al peștelui, reprezentat prin două arcuri ce se intersectează, e acela de Salvator sau Mântuitor, pe care e fundamentată religia creștină. **Simbolul a fost inițial folosit de creștini ca un semn secret de identificare, pentru a evita persecuțiile.** În grecește numele "pește" era "ichthys", literele din acest cuvânt fiind interpretate drept "Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu Mântuitorul" (Iesous Christos Theou Yios Soter). Peștele este un simbol creștin evident încă din Evanghelia după Matei 4:19: **"Și le-a zis: Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni."** Pe măsură ce creștinismul s-a extins, simbolul peștelui a ajuns să fie tot mai mult recunoscut drept un însemn al acestei orientări spirituale.

Mai mult decât atât, peștele a fost considerat la un moment dat drept un simbol definitoriu al creștinismului ce a prelevat asupra crucii. La începutul secolului al doilea, Titus Flavius Clemens (Sfântul Clement din Alexandria) a sugerat că oamenii creștini ar trebui să se identifice cu efigia peștelui sau porumbelului (Paedagogus, III, xi).

Nu poate fi ignorat faptul că simbolul peștelui aduce foarte mult cu "alfa", prima literă din alfabetul grecesc. În Apocalipsa Sf. Ioan Teologul se spune: **"Eu sunt Alfa și Omega, cel dintâi și cel de pe urmă, începutul și sfârșitul."**

Creștinii dintâi îl vedeau în litera "alfa" pe Iisus Hristos, "Cel dintâi." El era asociat cu nașterea lumii: "La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul."

Tot ei, ferindu-se de marile persecuții ale împăraților romani, obișnuiau a-și pune simbolul peștelui pe ușa de intrare a casei lor, pentru a da de veste altor oameni că în acel loc pot avea parte de binecuvântarea lui Dumnezeu.

Simbolul peștelui este legat, totodată, de botezul creștinesc în apă, ce semnifică atât moartea, înmormântarea cât și învierea lui Hristos.

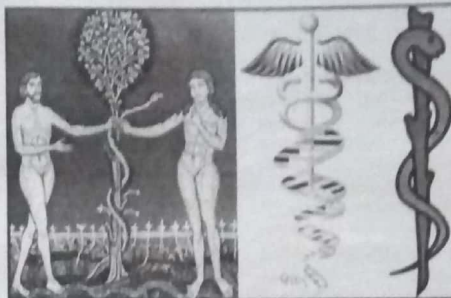
ȘARPELE

În grădina Raiului Lucifer a luat legendara formă de șarpe, strecurându-se pe lângă pomul cunoașterii și îndemnând-o pe Eva să muște din fructul oprit de Dumnezeu. Aceasta, la rândul ei, l-a convins pe Adam să facă același lucru și, ca urmare, au fost alungați din Paradis.

În religiile gnostice șarpele este un simbol sacru, semnificând înțelepciune. Gnosticismul a împrumutat concepte de la hinduism, care consideră că cei doi nervi de la baza coloanei vertebrale pot oferi experiența iluminării.

Imaginea unui șarpe încolăcit pe un baston poate fi văzută frecvent în domeniul medical, fie că e vorba de spitale, fie că e vorba de farmacii.

De fapt există două versiuni ale simbolului medical universal: prima, un caduceu, adică un sceptor reprezentat printr-un baston cu două aripioare în vârf, încolăcit de doi șerpi, iar a doua, un

singur șarpe încolăcit pe un baston. Ambele versiuni au însă origini antice. Se spune că semizeul grec al medicinei, Esculap, fiul lui Apollo și al prințesei Coronis, era atât de priceput încât putea reduce morții la viață, însă Zeus îl omoară (cu un fulger) din cauza faptului că tulbura ciclul natural al vieții și morții. Zeus l-a pus apoi pe Esculap printre stele, în chipul constelației Ophiuchus ("Purtătorul de șerpi").

Caduceul e folosit în America de Nord ca simbol al medicinei, în timp ce simbolul european tradițional e "toiagul lui Esculap", cu un singur șarpe și fără aripi.

Grecii au privit șerpii ca fiind sacri și i-au folosit în ritualurile de vindecare în onoarea lui Esculap. Veninul este vindecător, iar faptul că reptilele respective își leapădă pielea era considerat un simbol al renașterii și al reinnoirii.

Cea mai recentă reprezentare a doi șerpi încolăciți e cea a ADN-ului uman, oglindind simbolul sumerian similar.

HAMSA

Reprezintă o palmă deschisă, în mijlocul căreia se găsește un ochi.

Evreii înlocuiesc ochiul cu Steaua lui David.

Musulmanii o numesc **"mâna Fatimei"** ("hamsa" în limba arabă înseamnă "cinci", numărul degetelor de la mână).

Sub formă de amuletă, obiect de decor sau bijuterie, e folosită ca

protecție împotriva deochiului.

Simbolul mâinii deschise a fost folosit în mai multe culturi vechi. În budism înseamnă a transmite învățături, în timp ce în hinduism, palma deschisă cu degetele în jos semnifică "a daui".

PENTAGRAMA

Deși lumea modernă o asociază cu venerarea diavolului, pentagrama se întâlnește pretutindeni în istoria umanității și nu a fost până relativ recent asociată cu forțele răului.

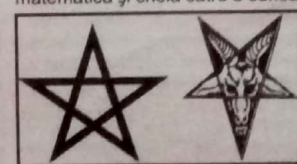
În Sumer cele cinci puncte ale pentagramei erau legate de cele cinci planete cunoscute, iar grecii din vremea lui Pitagora afirmău că e o perfecțiune matematică și cheia către o cunoaștere superioară.

Pentagrama e un simbol precreștin, asociat venerării naturii.

Cea mai veche atestare a acestui simbol e cea din jurul an. 3.500

i.e.n., din orașul Uruk, în vechea Mesopotamie. Reprezenta puterea imperială și cu acest sens s-a răspândit ulterior în restul lumii.

Pentagrama inversată, cu un cap de șarpe în interior (Baphomet), căruia i se închinău cavalerii

templieri, e un simbol folosit în timpurile moderne de către sataniști.

YIN ȘI YANG

În filosofia chineză conceptul de yin și yang este folosit spre a descrie modul în care forțele opuse se întrepătrund în susținerea lumii. Fiecare luptă cu cealaltă, însă o și susține prin existența sa. Acest concept, cum că la baza lumii stau două puteri egale (dualism) se regăsește în multe dintre științele și filosofile chineze. Yin și yang înseamnă întinerul și lumina, femeia și bărbatul, josul și susul, binele și răul, etc.

ROATA VIEȚII

Roata vieții sau "roata dreptății" este unul dintre cele mai vechi simboluri din arta indiană. Seamănă cu o roată de car de luptă, cu opt sau mai multe spițe. Aceasta arată calea spre iluminare.

Simbolismul budist apare în jurul anului 2100 î.Hr., fiind legat mai ales de simboluri aniconice, ocolind astfel reprezentarea directă a lui Buddha. Simbolismul cu motive umane a apărut în perioada sec. I. Acestea s-au combinat cu vechile simboluri religioase budiste.

De-a lungul sutelor de ani, hinduismul și-a dezvoltat un întreg sistem de simboluri religioase iconice. Formând iconografia hindusă, aceste simboluri se trag din plasticizarea unor scripturi ori a unor tradiții specifice. Semnificația exactă a fiecărui simbol diferă însă de la loc la loc, de la timp la timp, de la învățător la învățător. De-a lungul timpului, unele dintre simboluri, precum "svastikā", au ajuns să aibă o foarte mare varietate de înțelesuri.

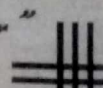
Simbolurile au existat de când lumea. Fiecare cultură,

religie, loc, obiect, a fost asociat cu un simbol de către cei ce au intrat în contact cu acesta. Cuvântul "simbol", provenit din latinescul "symbolum" înseamnă "reprezentare". El este, de cele mai multe ori, o emblemă sau o imagine asociată cu câteva cuvinte sau prescurtări referitoare la elementul pe care-l reprezintă.

Simbolurile religioase sunt printre cele mai folosite, cunoscute și vechi simboluri din lume. Au ajutat întotdeauna la regăsirea sau identificarea anumitor valori, convingeri, idei sau mărturisiri de credință. Ele au avut drept prim scop adunarea la un loc a celor ce împărtășeau aceleași convingeri religioase ori culturale.

Studierea simbolurilor religioase este o ocupație a celor care studiază istoria religiilor, a acelor care compară credințele popoarelor și analizează rădăcinile fiecărei culturi religioase. După cum spuneam și mai sus, simbolurile religioase sunt printre cele mai vechi din lume, unele dintre acestea identificându-se ca având o vechime de peste 100.000 de ani. O parte dintre acestea sunt cele egiptene, descoperite în mormintele faraonilor, ele identificând credința în zei, viața veșnică, cheia vieții, etc. Unele dintre cele mai vechi simboluri sunt cele întâlnite în unele situri arheologice din Africa, acestea datând încă din perioada Epocii de Piatră, adică de acum mai bine de 100.000 de ani. Aici se păstrează pigmenți de culoarea ocru (roșu închis) care erau folosiți spre desenarea simbolurilor vânătoarești.

Sursa: www.crestinortodox.ro

Spiritualitate

IUDAIZAREA LUMII

"Poziția pe care mă situez este pur creștină. Adevărul trebuie mărturisit spre mântuire; acum o facem cu dragoste, dar va veni ziua pedepsei.

Nu mă consider antisemit, ci iubesc poporul evreu, așa cum îl iubește Dumnezeu Însuși. Doresc cu ardoare mântuirea poporului evreu.

Să fim perfect conștienți de puterea la care au ajuns evreii la sfârșitul acestui secol, încât procesul de iudaizare al lumii se produce astăzi atât prin comunism cât și prin capitalism". (Ioan Ianolide - "Întoarcerea la Hristos")

Iudaismul își are originea în păcat și neascultare, în crima lui Cain, în vițelul de aur, în uciugașii prorocilor, în luda vânzătorul, în cărturarii și fariseii fățarnici, în crima lui Caiafa. E o leșire a evreilor din harul dumnezeiesc, care s-a agravat în ultimele două milenii prin lupta împotriva Duhului Sfânt, încât iudaismul despre care vorbim și cu care suntem confrunțați se caracterizează prin: satanism, minciună, ură, tiranie, materialism, ateism, senzualism, rasism, patima dominației mondiale.

Iudaismul a închis lumea în materie, în teluric, în efemer, în relativ, în trup, căci a golit-o de frumusețile, bogățiile și puterile spiritualității creștine.

Evreii lucrează cu un duh rău, căci au acceptat ispita pe care a respins-o Hristos, și tocmai de aceea ei urăsc, fiindcă nu pot pricepe modalitatea dragostei, a libertății, a adevărului date prin Duhul Sfânt, ci ei vor puterea pentru putere, materia pentru materie, viața pentru dominația lor.

Cu mijloace economice, politice și raționale au ajuns să domine lumea, căci ei dețin cheia economiei mondiale, cheia mijloacelor de informare a maselor pe glob, cheia revoluției comuniste, cheia democrațiilor occidentale, centrele tehnicii moderne, o bună parte din învățământul de pe mapamond, punctele nevralgice ale culturii și artei, ordinea în francmasonerie, spiritul în socialismul internaționalist, o înrăurire a sindicalismului, o „colorare” a umanismului și progresismului, o bună presă în neoprotestantism și destulă influență în Biserici. Toate acestea pot fi demonstrate pe bază de documente. Toate acestea dovedesc destinul excepțional pe care-l are poporul evreu.

Pierzându-și dreptul de moștenitor, pierzând legământul lui Avraam, pierzând harul dumnezeiesc, ei se situează pe poziție antihristică, antiumană și satanică, poziție de pe care continuă a juca un rol negativ în istorie și în procesul desăvârșirii lumii.

Cutezanția lor este aproape de nebunie, căci se joacă cu satana, se luptă cu Dumnezeu, se războiesc cu toți oamenii și sunt dușmanii învernați ai lui Hristos. Energiile pe care le declanșează ei în istorie sunt atât de considerabile, încât nu pot fi explicate decât ca provenind dintr-o sursă supraumană.

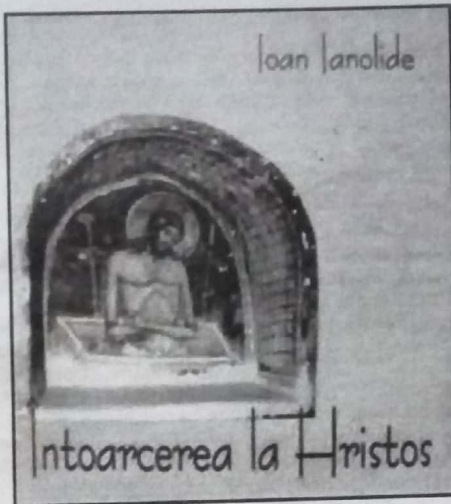
Pe de o parte ei sunt fermentul revoluțiilor care bântuie lumea modernă, iar pe de altă parte sunt cei mai tenace și încăpățânați tradiționaliști: pentru ei tradiționalismul, iar pentru lume revoluționarii.

Inteligenta lor impresionează și strălucește, încât a generat marxismul și relativismul, dar toate sunt închistate în neant. Dumnezeu lor este Dumnezeuul speculei, al speculei mentale ori politice.

Gândirea lor răstălmăcește totul, căci ei văd multiplele fațete ale aceleiași probleme și au ușurința de a o folosi pe aceea care le este folositoare.

De aceea ei nu exprimă niciodată adevărul, căci nu au acces la esențe, ci numai la forme, nu merg la Duhul unic și sfânt, ci numai la înfățișările materiei, evenimentelor, ideilor și oamenilor, într-o dezordine anarhică pe care însă o folosesc în favoarea unicului zeu în care cred: ei înșiși.

Există până și o manieră a corectitudinii în afaceri, pe care însă o folosesc numai în măsura în care îi slujește pe ei, ca drept dovadă că părăsesc societățile în declin și se opoiesc în societățile în ascendență.

Evreii de azi se închină lor înșiși ori materiei, deși în fond ei se închină lui satana, căci numai satana poate perverti atât de profund o lume.

Solidaritatea dintre ei este forța victoriilor lor naționale. Ura împotriva dușmanilor lor e neîmpăcată, când subtilă, când sângeroasă, fiind ea însăși o modalitate de solidaritate între ei.

Ei formează un imperiu unitar în lumea diversă și manevrează după scopurile lor. Ei vor fi întotdeauna cu cei învingători, dar vor salva pe toți evreii, indiferent de răspunderile pe care și le-au asumat.

Azi numai evreii pot impune punctul lor de vedere atât președintelui S.U.A. cât și președintelui U.R.S.S., ca să nu mai amintim de puterile de rangul doi. Și Roosevelt, și Stalin îi s-au supus. Al doilea război mondial este în mare parte opera evreilor.

După ce au investit aproape totul în comunism, acum navighează spre capitalism.

Și-au făcut legi pentru ei, încât ei sunt tabu în lumea întreagă, le este totul permis și nimeni nu poate spune adevărul despre ei fără ca omenirea să la foc.

Evreii sunt zeli lumii moderne. Ei se află la un pas de dominația absolută mondială și este impresionantă forța unui popor de cincisprezece milioane de oameni.

Lumea modernă este un dezastru spiritual, moral, politic, social, militar, uman și economic, e o lume alienată, o lume descompusă, o lume ce se autimicește fie pe cale pașnică, fie pe cale armată, e o lume-junglă, e o lume-terniță, e o lume insuportabilă de haos, nihilism și neant - pentru că este o lume fără Dumnezeu, împotriva lui Dumnezeu, fără suflet, împotriva înălțătății spiritului, fără onoare, fără rușine, fără morală, o lume a minciunii, a urii, a ateismului, a materialismului, a tiraniei, a senzualismului, a rasismului, a obsesiei dominației mondiale, a nimicului, a satanei - și cu o astfel de lume nu se poate lăuda nimeni.

(pg. 379 - 381)

Oamenilor li s-a promis răul pe pământ, dar li s-a interzis răul ceresc; li s-a dat satisfacția simțurilor, dar li s-a negat cea a sufletului; li s-a spus că totul va fi bine și frumos, dar în ei nu există nici binele, nici frumosul, și când a dispărut și aspirația spre ceruri, s-au simțit întemnițați pe pământ. Iar

când au fost momiți de poftele trupesti, au devenit fiare și bestii, fără suflete și fără conștiință, întunecând totul în jurul lor, căci în ultimă analiză oamenii care nu se sfințesc în ei înșiși murdăresc lumea cu tot ce e rău și murdar în ei.

Am învățat politică și am văzut limitele ei. Am înțeles că ultima șansă de izbăvire a oamenilor este spiritualitatea și că toate celelalte planuri trebuie să i se subsumeze. Iar spiritualitatea înseamnă în primul rând libertate - dar libertate bine înțeleasă, căci altfel tot libertatea deschide porțile negării binelui și alunecării din eroare în eroare, până la bezna cea mare a ateismului.

(pg. 280)

Trăim astăzi într-o lume plămădită rău și dospită acru. Nu mai sunt sentimente, nu mai este noblețe, a dispărut generozitatea. Oamenii suferă fără Dumnezeu și-L caută, dar sunt luate măsuri ca să nu-L afle, căci Ei nu sunt dispuși să împartă puterea cu Ei.

Un popor cultivat, bogat, conștient de drepturile sale, este un pericol. Un om cu credință, cu idei, cu idealuri, este un dușman din principiu. Idealul LOR este un popor amorf, încovoiat, care să nu gândească și - Doamne ferește! - să nu ajungă să acționeze. Legea societății este dependența, căci poporul care așteaptă cu mâna întinsă mila stăpânului poate fi strunit fără dificultăți.

Mulți occidentali sunt de părere azi că adevărații oameni ai omenirii se găsesc în țările foste socialiste. Ei spun un adevăr, dar pentru noi este dureros să aflăm că Occidentul de la care așteptăm salvarea e decăzut spiritual și moral mai jos decât oamenii lui Marx.

Se pot da multe explicații, însă una cu deosebire mi se pare importantă: Marx cu toți ai lui erodează sufletul lumii occidentale, doar că o fac cu alte mijloace decât în Răsărit. Noi, care am trecut prin această fază, o descifrăm cu ușurință acolo, în timp ce occidentali nu înțeleg că ei se comunizează deja ideologic și moral.

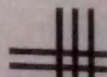
Nu i-a lipsit Occidentului nici puterea militară, nici cea economică și nici chiar cea politică pentru a se opune comunismului, ci i-a lipsit forța morală și conștiința veacului; creștinismul burgheziei occidentale era dolofan și căldicel.

Pe noi experiența avută ne-a învățat să gândim mai profund și subtil. Nu ne putem juca cu cuvântul, cu sufletul, cu ideile, cu valorile, nici cu omul și cu societatea. Noi am căpătat respectul sfânt pentru adevăr și de aceea drămuim lucrurile cu mai multă înțelepciune. În țările guvernate de materialismul ateu, oamenii au fost puși în situația să-și apere proprietatea, familia, Neamul, credința, viața și sufletul. S-au dat bătlăii cumplite și până în prezent în plan istoric au învins mereu ateli, dar în lupta duhurilor, ce se dă în adâncul ființei, au învins credincioșii. Marile victorii politico-militare ale ateismului sunt contracarate de biruințele spirituale ale martirilor și eroilor. Puteri duhovnicești uriașe s-au concentrat în câțiva oameni și echilibrează încă lumea, căci dacă ateismul singur ar fi lăsat să tragă în balanță, atunci Dumnezeu ar pierde pământul. (pg. 336 - 338)

- selecțiuni din cartea "Întoarcerea la Hristos" de Ioan Ianolide

(Ioan Ianolide, frate de Cruce întemnițat cu Valeriu Gafencu, "sfântul închisorilor")

Pagină realizată de Viorel Bîrceanu

"ÎNTOARCEREA EVREILOR ÎN ROMÂNIA"

Dacă scriam un articol în presa românească având acest titlu, imediat ar fi sărit căteii de serviciu să schelălăie pe toate tonurile, incriminând pe autor, acuzându-l de antisemitism, naționalism xenofob - în cazul meu de legionarism - care încearcă să sperie pe români cu o invazie fără precedent în istoria acestei țări.

Din fericire sau, invers, din nefericire, **articolul este intitulat a apărut în cotidianul parizian "Le Monde"** sub semnătura cuiva, iar noi vom încerca să deslușim ce trebuie să înțelegem din cuprinsul lui.

Am spus mai sus "să sperie pe români" și trebuie să fac un comentariu pe această temă.

Se pun două întrebări:

1) Dacă numărul celor ce au cerut cetățenie dublă, israeliano-română, după informațiile care circulă în mediile românești responsabile, este în jur de 500.000, atunci invaziile suportate de România și de români în decursul istoriei nu își mai au egal decât tot în invazia ilegală suportată de România la începutul sec. XX, cu urmările bine cunoscute, făcută tot de evrei refugiați din Rusia, Ucraina, Galiția și din restul Europei.

Ce fel de "țară a fâgăduinței" pentru alții, ce fel de "El Dorado" a fost și a redevenit România, nu știm noi, cei care trăim aici dintotdeauna, dar este un lucru absolut normal și cunoscut, de care se vorbește zilnic: orice țară, oricât de bogată, de dezvoltată, are cote limitate, bine stabilite, de imigrare, condiționate de factori economici și demografici. Și-au pus problema autoritățile române, în legătură cu acest aspect? Negativ!

2) Din nefericire imensa majoritate a românilor consideră ca pe un lucru absolut inutil preocuparea pentru treburile cetății, abuzată de lupta permanentă pentru supraviețuire. Singurul lucru care îi mai sperie este lipsa pâinii de pe masă, socotind că, dacă îi este asigurată, restul problemelor legate de soarta țării, de dreptate, de demnitate, sunt privilegiile bogaților sau ale politicienilor. Oare părerea lor, persoana lor, mândria lor nu contează? Ba chiar foarte mult! Minciuni nerușinate

Nu aș fi vrut să personalizez diverse aspecte, dar este revoltător felul în care este prezentat **personajul principal al acestui articol: pleacă în 1965, la vârsta de 8 ani în Israel, declarând acum că bunicii săi au fost deportați din România la Auschwitz, unde au fost gazați!** Este un lucru bine stabilit în istorie faptul că România nu a acceptat să predea evrei nemților pentru lagărele din Germania. Păi, d-le X, îți dai seama că nu poți fi agreat în România cu astfel de acuzații mincinoase!

Te plângi că ai putut să emigrezi în Israel, contra unei sume de 10.000 de dolari, și ai fost "tratat ca o marfă". Erai obligat să o faci? Nici vorbă! Puteai să îți păstrezi demnitatea, să rămâi aici și să înfrunți rigorile comunismului pe care bunicul de care îți amintești îl declara, foarte probabil, ca fiind forma cea mai avansată de orânduire socială!

Ați fugit ca acele dizgrațioase animale care simt că se scufundă corabia, iar acum reveniți declarând, indirect, că vă simțiți legat sufletește de România. Cine vă poate crede?

Să luați spusele mele ca pe o lecție obligatorie: suntem foarte sensibili la jigniri și la minciuni, și iertători la fel ca domniile voastre.

Pentru inducerea în eroare a adversarului autorul articolului vă inventează un nume impresionant: "copiii holocaustului". **Și noi suntem copiii unei tragedii** peste care vreți să așterneți vâlul tăcerii sau despre care nu vreți să știți: **suntem copiii genocidului comunist** și nu putem, dar nici nu vrem, să uităm acest lucru! Și, cu tot creștinismul nostru, nu vrem nici să-l iertăm. Luăm modelul dvs. care nu vreți să iertați pe nimeni și nimic! Ne-ați dovedit-o de-a lungul secolelor.

Spuneți că ați plecat în anul 1965. Până în acel an au fost plecările în masă ale evreilor.

Să vă puneți o întrebare: este o coincidență faptul că genocidul celor 500.000 de deținuți politici, asasinați în închisorile comuniste sau morți din motive de detenție, a durat până în 1965?

De ce, după plecarea evreilor din România, a apărut voința politică de a se declara amnistia "dușmanilor de clasă", stopându-se genocidul anti-românesc?

Teroarea a fost continuată și de comuniștii autohtoni, dar, oricum, ce fusese de omorât se omorâse deja! Le luaseră alții "calmacul".

Să comentăm cifrele:

Când campania de culpabilizare a românilor ajunsese la paroxism, în anul 2004, și când persoane și grupuri de români alarmați au dezvăluit în cadrul unor întruniri publice că un număr de 500.000 de israelieni au intenția să colonizeze România cerând dublă cetățenie, "căteii de serviciu", așa cum cu îndreptățire îi numesc eu, cu accesul lor nelimitat la presa scrisă și audio-vizuală, în parte proprietatea unor "investitori strategici" mai pe față, mai pe ascuns, au lătrat demascând "antisemitismul" și taxând dezvăluirea de mai sus ca fiind "mincinoasă" sau "fantezistă".

Autorul articolului din "Le Monde" ne aduce la cunoștință, cu seninătate, că în Israel trăiesc 500.000 de evrei de origine română, "copleșiți" de nostalgia plaiurilor mioritice. Noi nu înțelegem aluzia. Constatăm o potrivire de cifre și atât.

Replica ar fi: **Și ce, o să plece toți din Israel ca să vină în România?**

Răspunsul este afirmativ! Nu vedem de ce nu ar pleca undeva unde ar duce-o mai bine!

Care ar fi noutatea, totuși? **Se încumetă cineva să facă afirmația că vor opta pentru România numai evrei "de origine română"?** (termen impropriu, căci nu există decât evrei de origine evreiască)

Vom mai comenta două cifre din articolul analizat: - "se numără, în prezent, în România, cca. 3.500 de întreprinderi israeliene";

- 15.000 de oameni de afaceri evrei, care "au injectat" în țară două miliarde de eur".

A avea într-o țară 3.500 de întreprinderi "israeliene" înseamnă, deja, o forță economică care trebuie să ne dea de gândit serios.

O să sară iarăși "trupa de serviciu" întrebându-mă de ce nu fac caz de întreprinderile cu capital italian, german ș.a.m.d.

Domnilor, știu că sunteți cinstiți și nevinovați. Că "nici usturoi nu ați mâncat, nici gura nu vă pute". Dați-ne voie să suflăm și-n iaurt! Italianii sau germanii, de exemplu, nu au încercat vreodată să ne descreștineze, nici să ne comunizeze, nici să ne impună norme de comportament, nici să ne impună norme de gândire, nici să ..., nici să ...!

Mai nou, acum ni se impune o lege prin care trebuie să acceptăm existența unui holocaust în România, indiferent de opinia noastră.

Asta ne alarmează, domnilor, căci, după cucerirea pozițiilor economice, urmează o dictatură anti-creștină și anti-națională, mai pe ascuns, mai pe față!

Se vorbește de 15.000 de oameni de afaceri. Păi ce fac acești 15.000? **Cumpără mai ieftin și vând mai scump!** La asta se rezumă, în fond, "afacerile".

Diferența cine o plătește?

Românul (sau, dacă vreți, cetățeanul român).

Care este aportul armatei de afaceriști la ridicarea nivelului economiei naționale?

Observ că unor companii sau mici întreprinderi care intermediară vânzări de energie electrică, de produse petroliere, de materii prime sau de produse finite li se spune, prin presă, "căpușe", dezvăluindu-se că în sedii de firmă localizate în apartamente de bloc se tranzacționează afaceri de zeci de milioane de euro, pe spinarea a multe milioane de români aduși la sapă de lemn, care, ca să supraviețuiască, trebuie să își planifice să se hrănească, pe luna de pensie, cu un litru de lapte și o pâine pe zi. Dacă s-a "lăcomit" astăzi, spre exemplu, și a consumat mai mult de atât, acest fapt îi va afecta alimentația în ultima zi de dinaintea primirii pensiei!

Oare pe cei 15.000 de oameni de afaceri israelieni, în ce poziție îi putem clasifica?

Mănăstire într-un picior, ghici ciupercă ce-î!

Apropo de ultima cifră comentată, dl. X, ziarist la "Le Monde", ne amintește de cele două miliarde de euro "injectați" în economia românească.

La noi, când se vorbește de injecții, întotdeauna ne fuge gândul la boală, la necazuri, la neplăceri cauzate de starea de sănătate.

Dar întrebarea este: Ce se ascunde în "injecția" israeliană? Pentru că la noi, s-a întâmplat, nu de puține ori, ca o injecție, aparent tămăduitoare, să imbolnăvească oamenii de SIDA!

Relații echitabile româno-israeliene?

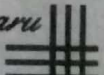
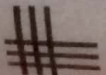
"Relațiile economice între Israel și România nu sunt în sens unic. Copiii holocaustului vin în România și copiii dictaturii merg în Israel să lucreze. Majoritatea în construcții".

Cu impertinență autorul declară că, de fapt, lucrurile păstrează un echilibru firesc: **celor 3.500 de întreprinderi israeliene din România le corespund 0 (zero) întreprinderi românești în Israel, iar la cei 15.000 de oameni de afaceri israelieni (care, când vor prinde cheag, își vor aduce familiile, prietenii etc.), România contrabalansează cu cei 200.000 de români care lucrează în construcții!** La vremea respectivă s-a discutat suficient, și în presă și în particular, despre bătaia de joc la adresa muncitorilor români plecați sau racolați ca muncitori calificați sau, în marea majoritate a cazurilor, ca salahori, pentru a munci în domeniul construcțiilor în Israel.

Am cunoscut câțiva oameni care mi-au relatat despre condițiile de viață, ordinare, "asigurate" de angajatorii de acolo, sub limita suportabilului. Mi-au povestit că li se cereau pașapoartele ca să fie la cheremul angajatorilor, că lucrau zi-lumină pentru niște salarii mizerabile și că, de multe ori, după o lună îi dădeau afară pe motiv că fuseseră angajați fără contract legal și nu li se plăteau nici drepturile bănești. Toate acestea în contrast cu oamenii de afaceri israelieni care umplu, până la refuz, marile hoteluri din București și din țară. "Pax romana".

"Cuvântul Legionar" nr. 42

(continuare în pag. următoare)

Concurs

ISTORIE NECENZURATĂ - premii în cărți -

Condiții de participare: vârsta max. 35 ani; răspunsurile se vor trimite în scris pe adresa sediului, sau se pot da personal, la sediu, până la data de 20 a lunii următoare apariției revistei. Premiile se vor ridica de la redacție.

RĂSPUNSUL CORECT LA ÎNTREBAREA LUNII FEBRUARIE:

"De ce Căpitanul a creat mai întâi o Mișcare, și abia apoi un partid politic?"

a fost dat de Ion Cernat din Ploiești, 30 de ani, care a câștigat cartea "Diverse stiluri de luptă politică" – Const. Papanace.

RĂSPUNSUL ESTE URMĂTORUL:

Nu a existat niciodată un "partid legionar", ci o **expresie politică a Mișcării** Legionare (Garda de Fier și apoi Totul Pentru Țară).

Aspectul vieții politice din România interbelică nu era deloc diferit de cel de azi: apăreau mereu noi partide, doctrina era doar o formă, corupția era generalizată.

Doctorul în Drept Corneliu Zelea-Codreanu, a ajuns în 10 ani, de la o organizație de 5 oameni, la una de 500.000 și tot pe atâta simpatizanți, care a câștigat locul 3 pe țară și locul 2 pe București, exclusiv prin forțe proprii, și, mai ales, în ciuda prigoanelor.

Secretul reușitei?

A realizat faptul că, **fără a crea întâi baza, adică un nou tip de om, orice idee, oricât de mareată, va fi compromisă.** ("Omul nou" preconizat de legionari este omul de caracter, neaplecător la orice bătaie de vânt, stăpân pe el, creator, muncitor, curajos, înțelept, cu dragoste de țară și de semenii, creștin.) Pentru că un partid este doar un instrument politic pentru punerea în practică a unor idei, nu pentru a se căpătuși membrii lui cu orice preț și nici pentru a ajunge la guvernare unde nu vei avea CU CINE (oamenii necesari) ca să guverneze.

De aceea un partid în adevăratul sens al cuvântului, nu în cel degenerat cu care ne-am obișnuit, nu se poate face cu oameni la întâmplare, grupați în jurul unei idei care i-a atras la un moment dat și pe care apoi o abandonează dacă alt partid îi oferă mai mult (funcții, bani), și mai repede.

Dacă nu există un fundament solid pe care să poți construi, adică forța umană, partidul nu va fi decât o fantomă, o formă fără fond, așa cum avem atâtea exemple azi.

Un partid puternic nu se poate face "peste noapte", nici cu oameni care vin la "de-a gata", așteptându-se ca lumea să-i urmeze imediat dacă își spun legionari.

"Într-o organizație nu intră cine vrea, ci intră cine trebuie și rămâne cine e, și atâtea vreme cât e om corect, muncitor, disciplinat, credincios". (Corneliu Zelea-Codreanu – "Pentru legionari")

În mod absolut logic, pentru a se înființa un partid legionar trebuie formați întâi legionarii.

Apoi trebuie selecționați oameni capabili să conducă.

Nici măcar un partid făcut din simpatizanți legionari nu poate fi un partid legionar. Experiența

făcută de simiști după 1989 este concludentă: un partid format din foști deținuți politici (nelegionari) și din simpatizanți nu este viabil. Nu reușește să obțină măcar un număr de voturi egal cu numărul membrilor lui, ce să mai vorbim de intrare în Parlament! Un astfel de partid se desființează în zilele noastre prin legea partidelor; se poate reînființa, e adevărat, dar ce facem? Înființăm și reînființăm mereu un partid? În ce scop? de "amorul artei", nu pentru a schimba ceva? Toată energia, câtă e, se consumă inutil, după modelul Sima.

Deci singura condiție pentru înființarea unui partid care să-i reprezinte pe legionari este existența unei MIȘCĂRI Legionare puternice, și iată DE CE:

În primul rând, conform tradiției și istoriei legionare, **existența unui "partid legionar" care nu are în spate o Mișcare Legionară puternică este un nonsens, pentru că, dacă nu există o Mișcare (adică suficienți LEGIONARI), "partidul legionar" ar fi expresia politică a cui?**

A aduna într-un partid intitulat "legionar" oameni "de pe stradă" (fie aceștia cu vederi de dreapta) sau dezamăgiți din diverse partide (foști țărăniști, foști liberali etc.), nu echivalează cu un partid al legionarilor. Pentru că a fi legionar nu înseamnă numai a avea principii de dreapta, ci a avea educație legionară, adică:

- decât să izbândească printr-o mișelie, legionarul preferă să cadă luptând numai pe drumul onoarei,
- își ajută camaradul căzut în nenorocire fără a preluca recompensă,
- lovitură de stat și comploturile sunt excluse;
- are oratoria faptei, luptă împotriva demagogiei și a promisiunilor deșarte,
- nu face compromisuri;
- este curajos, corect, harnic, respinge intrigile

etc.

Această educație se face în cuib, iar calitatea de legionar nu se dobândește printr-o simplă adeziune, ca la celelalte organizații politice, ci printr-un stagiul în care el însuși și ceilalți din jur vor vedea dacă are virtuțile necesare de caracter pentru a deveni legionar (cinste, onoare, înțelepciune, curajul asumării răspunderii propriilor fapte; dacă este șef trebuie să fie în fruntea camarazilor tocmai la greu și în vreme de primejdie; nu se lamentează și nu caută scuze, ci soluții etc.).

Cuibul este o școală de caractere. Dezvoltă inițiativa, capacitatea de creație și organizare, calitățile de conducător, spiritul de echipă și de răspundere; fiecare este remarcat numai prin propriile calități. Pentru că soluția Mișcării Legionare este să ridice poporul român la un nivel de înțelegere, la o calitate a comportamentului, la o conștiință a rolului și contribuției fiecărui cetățean - să facă, într-un cuvânt, românii mai buni din toate punctele de vedere, capabili să învingă concurența evreiască. Să fie mai buni muncitori, mai buni negustori, mai buni medici, mai buni profesori etc. Este o soluție creștină și total neagresivă vis a vis de relațiile inter-etnice. Viziunea Căpitanului și a Mișcării create de el a fost recâștigarea pozițiilor economice și sociale firești prin ridicarea românului la niște standarde care să-l facă învingător.

Legiunea Arhanghelului Mihail este o școală românească de caractere, în care tineretul să fie educat în sens eroic și creștin; scopul acestei educații fiind crearea unei elite naționale bazate pe onoare, muncă, vitejie, creație, înțelepciune, jertfă personală în favoarea neamului, care să ia locul politicianilor demagogi, corupți și vânduți intereselor străine.

Mișcarea Legionară s-a dovedit a fi unica forță politică ce se opune hotărât și eficient planurilor de distrugere a țării:

Și, ca și în urmă cu trei sferturi de secol, nu de un partid în plus duce țara lipsă, și nici de programe, ci de o Mișcare de renaștere națională, morală și spirituală în sens creștin!

Țara duce lipsă de oameni de caracter capabili să învingă întâi răul din ei înșiși, să se autoeduce, și apoi să educe prin exemplu personal. Abia când vor fi mil de asemenea oameni se poate spera la renașterea cu adevărat a Mișcării Legionare.

ÎNTREBAREA LUNII MARTIE: Puteți enumera câteva fraze memorabile ale lui Corneliu Zelea-Codreanu?

PREMIU: "Corneliu Zelea-Codreanu, altceva decât Horia Sima" – Șerban Mircoveanu.

"ÎNTOARCEREA EVREILOR ÎN ROMÂNIA"

(continuare din pag. precedentă)

Ce rost are articolul din "Le Monde"?

Exceptând minciunile inerente, articolul este un lanț de dezvăluiri.

În măsura în care nu s-a exagerat, avem un tablou "idilic" al primelor rezultate, oficializate de "Le Monde", cu privire la roadele ofensivei iudaice asupra României.

Nimic nu este întâmplător. Articolul vrea să atragă atenția românilor asupra puterii evreiești în România, descurajând, astfel, pe cei ce luptă pentru stăvilirea acestei invazii, vrea să ne arate că a trecut timpul când se acționa pe ascuns și, în final, să sune o goarnă pentru a-și anunța presupusa victorie și a-și chema conaționali la praznic.

Să fie acesta, oare, praznicul îngropării românilor?

Noi vă spunem că NU! Nu vom abdica niciodată de la lupta noastră pentru creștinism și pentru românism! Așa să ne ajute Dumnezeu!

